

ALL FOR ONE (AND METAL FOR ME)

MÄNTASTIC

INDHOLD

Om scenariet	3
Om metal	5
Scenariets ikoner	7
Metal i scenariet	8
Mäntastic	9
Rollerne	10
Scenariets regler	12
At køre scenariet	13
Forberedelse og opvarmning	15
Foramtale	16

Bilag til scenariet:

- Roller
- Scenebeskrivelser
- Oversigtsark over form og akter
- Kort over USA
- Forslag til soundtrack
- Trackliste til *Mäntastic*.

KOLAFON

Tekst og ide: Klaus Meier Olsen

Layout: Lars Kaos Andresen

Kritisk gennemlæsning: Kristoffer Rudkjær

Korrektur: Ninna Hedeager Olsen

Inspiration: Anvil! The Story of Anvil, Almost Famous, The Dirt: Confessions of the World's Most Notorious Rock Band

Tyverier: Virkemidlerne til komisk spil er stjålet mere eller mindre direkte fra *Forsmåelse* af Mads L. Brynnum.

Spiltestere: Alex Uth, Allan Eising, Anders Ebbenhøj, Anders Frost Bertelsen, Cecilie Balling, Dan Kierkegaard, Danny Meyer Wilson, Frida Sofie Janson, Jonas Trier Knudsen, Kasper Friis Hansen, Kathrine Hedegaard, Lars Andresen, Luciano Foschi, Luisa Carbonelli, Lærke Hvid Pedersen, Mads Jøns Frausig, Signe Løndahl Hertel og Troels Barkholt-Spangsbo.

Scenariet er dedikeret til virkelighedens *Mäntastic*.

All for One (and Metal for Me) bygger videre på mit novellescenarie *Brothers of Metal* fra Forum 2012. Man kan sagtens spille scenariet selvom man har spillet novellen.

Metal-umlaut:

Bands som *Motörhead*, *Mötley Crüe* og *Queensrÿche* bruger umlauts i deres navn, fordi det ser sejt og gotisk ud. Man bruger aldrig umlauten til at udtale bandets navn. Kun til at skrive det. Derfor udtales *Mäntastic* som *Mantastic*.

OM SCENARIET

All for One (and Metal for Me) er en drama-komedie om glam-metalbandet Mäntastic. I starten af firserne var de tæt på et gennembrud, men det hele løb ud i sandet, og bandet splittede op, inden de nåede at indspille deres andet album. Medlemmerne gik hver til sit og har ikke set hinanden i 29 år. Nu bliver de samlet igen af deres manager, der har skaffet dem en koncert til den store nostalgi-festival *Shout at the Eighties* i Los Angeles. Det er deres sidste chance for det store gennembrud, men også en mulighed for at genfinde det sammenhold, de havde før i tiden.

Scenariet er både en roadmovie, hvor bandet kører igennem USA fra Milwaukee til L.A. og en skamløs kærlighedserklæring til metal som musikgenre, fællesskab og livsstil. All for One (and Metal for Me) er en komedie, men en komedie med hjerte. Det handler både om at grine af de gamle tosser, der stadigvæk tror, at de skal være metalguder og håbe på, at det rent faktisk lykkes.

Den centrale fortælling i scenariet er en *feel good* historie om at blive ved med at tro på sine drømme og om det fællesskab, der redder os, når alting ser håbløst ud. Rollerne drøm er at få det store gennembrud, men måske er det vigtigste i sidste ende sammenholdet i bandet. Så længe de har hinanden, kan det ikke gå helt galt.

Med andre ord: En gang Hollywood-pladder, der er så drivende sentimental, at det næsten er til at brække sig over. Dog blødt op med humor og metalmytologi.

ROLLER

King Purple: Den karismatiske og storskydende forsanger, der aldrig lader sandheden komme i vejen for en god historie.

Lord Arcon: Den mystiske og kunstneriske guitarist, der igen og igen forlader bandet i vrede, men altid kommer tilbage igen.

The Beast: Den vanvittige og fordrukne trommeslager, der lever mere og vildere end nogen anden.

The Jizzard: Den dameglade og charmerende bassist, der efterlader et spor af knuste hjerter og kønssygdomme i sin jagt på den ægte kærlighed.

The Man: Den ambitiøse og dominerende manager, der ser sig selv som bandets sande leder.

Hvordan sjovt?

All for One (and Metal for Me) skal både være komisk og rørende. Scenariet lægger op til vemodige smil og pinlige situationer, hvor midaldrende mænd opfører sig som teenagere. Humoren ligger i kontrasten mellem rollerne opfattelse af sig selv som rockstjerner, og resten af verdens opfattelse af dem som midaldrende tosser. Scenariet er blodig alvor for rollerne, men – forhåbentlig – sjovt og underholdende for spillerne.

Selvom scenariet også har sine mere alvorlige dele, skal det ikke ende i en tåreperser om midtvejskrise og impotens. Hjertet er med, men det er stadigvæk en komedie. I sidste ende er det op til dig og spillerne at finde den balance mellem komedie og alvor, der passer jer bedst. Men husk på, at scenariet ikke nødvendigvis går dårligt, selvom spillerne ikke skriger af grin i hver scene.

FORTÆLLING

Scenariet er bygget op af en prolog og tre akter. De to første akter består dels af obligatoriske scener, der driver plottet fremad og valgfrie scener, der fokuserer på rollernes konflikter og sammenhold. Sideløbende med handlingen i nutiden, spilles der også en række flashback-scener om dengang i firserne, da de næsten brød igennem. Tredje akt har hverken valgfrie scener eller flashbacks.

Prolog: En kort fortællescene, der klipper mellem tiden i firserne som aspirerende musikere og nutiden, hvor de kæmper for at holde liv i drømmen.

Første akt: Rollerne kører mod L.A. i en bus The Man har skaffet. Akten består af en række små scener, hvor rollernes tanker om sig selv som metalguder på vej mod det store gennembrud, bliver udfordret af mødet med en virkelighed, hvor firserne og Mäntastic er glemt, og de bare er midaldrende mænd med midtvejskrise, alt for stramme læderbukser og endnu strammere spandex.

I flashback-scenerne følger vi bandets første naive år, hvor de kæmper for deres store gennembrud.

Anden akt: Bussen kører igennem The Jizzards udørk af en hjemby i Colorado. Her får han muligheden for en endelig konfrontation med sin fortid. Resten af bandet får rig mulighed for komiske *fish out of water* scener om afdankede metalhoveder i en amerikansk soveby. Efter en mislykket opvarmningskoncert må bandet forlade byen i hast og forsætte mod Los Angeles.

I flashback-scenerne mister bandet efterhånden troen på gennembruddet og ender med at gå i opløsning.

Tredje akt: Netop som de ankommer til L.A. og *Shout at the Eighties* får The Man at vide, at bandet desværre har mistet sin plads til koncerten. Judas Priest – hvis plads de havde fået – kan spille alligevel. Bandet må nu kæmpe for enten at komme tilbage på festivalens program eller stable en anden koncert på benene. Det lykkes – det er jo feel good – og den sidste scene er i omklædningsrummet inden koncerten, hvor de sidste konflikter bliver spillet ud. Scenariet slutter, når bandet går på scenen.

FORM

All for One (and Metal for Me) er et stramt struktureret scenarie med stor frihed i den enkelte scene. Rollerne ender i L.A. men hvordan, i hvilken forfatning og med hvilke lig i lasten kommer an på spillernes påfund. Scenariet er relativt kort og fungerer bedst, når spillet varer tre til fire timer.

For at holde scenariet på sporet og skabe de rammer, som du og spillerne kan improvisere indenfor, er der to simple regler for, hvad rollerne kan og ikke kan i løbet af fortællingen. Udover disse regler for fortællingen, er der også tre anvisninger til, hvordan spillerne bedst skaber komik i scenerne.

Din rolle som spilleleder er at formidle scenariets form og fiktionsverden til spillerne før scenariet starter. Under selve spillet introducerer og klipper du scener, så scenariet bliver stramt, sjovt og fyldt med situationer, der ser håbløse ud for rollerne, men hvor deres sammenhold redder dem til sidst. Du skal desuden spille et par bipersoner undervejs.

Spillernes roller er de fire medlemmer af Mäntastic og deres manager. Den spiller, der spiller manageren er en form for hjælpespiller. Som The Man har han en bunden opgave med at give resten af bandet en fælles fjende at samles imod. Desuden skal spilleren spille en række mindre bipersoner.

Bemærk: Én video af unge mænd i lædervest og leopardprikkede gamacher siger mere end tusind ord. Derfor bruger jeg musikvideoer som en del af scenariets formidling. Du bliver inviteret til en Facebook-gruppe, hvor jeg lægger links til videoer, der understreger stemningen. Hvis du ikke bruger Facebook, så kontakt mig, jeg sender links i en mail. Derudover deler jeg en playliste på Spotify med sange, der kan bruges under afviklingen. Det kræver at du har internetadgang, når du kører scenariet. Scenariet er også vedlagt en liste over kunstnere, albums og sange du kan bruge til afviklingen

OM METAL

All for One (and Metal for Me) handler om midaldrende mænd, der holder liv i drengedrømmen om at blive metalguder. Men det handler også om metal som genre, miljø, fællesskab og livsstil. Om dengang i firserne, da metal var på sit højeste. Dengang MTV og hitlisterne blev regeret af unge mænd med falsetstemmer og tyk sminke.

I dag forbinder mange metal med larm. Med usojnerede mænd med kæmpe skæg, der brøler vredt over guitarer så brutale, at ens ører næsten begynder at bløde. Sådan var metal ikke dengang, Mäntastic spillede det. I hvert tilfælde ikke den metal, der solgte millioner af plader. Dengang var metallen flamboyant og poppet med store omkvæd og endnu større hår. Metal var stort, dumt og ikke særlig hårdt.

Jeg elsker metal fra firserne. En fuldstændig *over-the-top* teenagefantasi om rå maskulinitet iført iturevne strømpebukser. Os-mod-verden attituder og sange, der enten handler om drager eller damer. Jack Daniel's, coke og groupies.

Ja, metal var – og er – pisse dumt. Jeg er ligeglad. Jeg elsker den i al dens idiotiske skønhed.

METALLENES HISTORIE

Det er svært at definere, hvornår metal opstod som genre. Man ender altid i lange diskussioner, om et band er metal eller ej, hvilket afføder den endnu længere diskussion af, hvad metal egentlig er. Den diskussion er ikke vigtig lige nu. Du skal bare kunne formidle til spillerne, hvad metal betød – og stadigvæk betyder – for rollerne.

Derfor får du i dette afsnit kun den mest basale viden om metal, så du kan køre scenariet, selvom du aldrig har kastet et eneste djævehorn. Du er selvfølgelig

velkommen til at supplere med din egen viden om genren (og finde mig i baren, så vi kan diskutere, hvornår metal *egentlig* startede). Hvis du får spillere, der ved mere om metal end dig, er det vigtigt at understrege overfor dem, at scenariet ikke er en udtømmende historisk gennemgang af metal. Der er hugget en hæl og klippet en tå. Det vigtige er de fem rollers billede af metal.

Grundstenen til metal blev lagt i midten af 1960'erne, da en række bluesbands begyndte at spille hårdere, tungere og mere beskidt musik, end man havde hørt før. I 1970 udgav det britiske band Black Sabbath deres første album, der var en kæmpe kommerciel succes og af mange bliver betragtet som det første deciderede metalalbum. Metal var nu sin egen genre. Sabbaths lyd var tung, dyster og stadigvæk meget inspireret af blues. Teksterne var fyldt med mytologisk billedsprog om troldmænd og djævle, hvilket skabte en kobling mellem metal og okkultisme, der stadigvæk findes i dag.

Et af de første brud med blues-inspirationen kom fra britiske Judas Priest, der udgav deres første album i 1975 og fik stor succes i slutningen af halvfjerdserne. Lyden var hurtigere, mere direkte og mere aggressiv end hos de tidligere metalbands. Priest populariserede desuden læder og nitter som en del af metallens look.

Djævehorn:

Håndtegn med lille- og pegefinger stikkende frem fra en knyttet næve. Bruges til koncerter og generelt i miljøet for at understrege, at noget er meget metal. Blev efter sigende opfundet af sangeren Ronnie James Dio, der tog det fra sin italienske bedstemors tegn til at beskytte sig mod onde ånder.

I slutningen af halvfjerdsere og starten af firserne opstod der et særligt miljø og en særlig genre omkring området Sunset Strip i bydelen Hollywood i Los Angeles. Van Halen og Mötley Crüe var bannerførerne og trak på al den metal, der var kommet før dem, og kombinerede det med et øre for poppede melodier og stærke omkvæd. Teksterne handlede mere om piger, fester og stof-fer end om mytologi og okkultisme. Genren blev kaldt glam-metal og var kendetegnet ved sin flamboyante stil med stort hår, vildt tøj og masser af sminke. Stilen passede perfekt til musikvideoer, og da MTV blev lanceret i 1981, blev glam-metal en kæmpe kommerciel succes.

Metal var den nye sværvægt på hitlisterne. Tyve procent af alle plader, der blev købt i 1984, var med metalbands, og alle ville have en bid af kagen. Snart var MTV fyldt med mere eller mindre talentfulde bands, der spillede glam-metal og havde en flamboyant stil. Et af de mindst talentfulde var Poison, der var forhadet blandt de originale glam-metal bands for deres temmelig vattede musik. De solgte stadigvæk ustyrlige mængder af plader.

Overeksponering førte dog til, at metal blev mindre og mindre populært mod slutningen af firserne. Samtidig splittede miljøet omkring genren op i mindre niches, som

den hurtige og aggressive thrash metal, der blev spillet af Slayer og Metallica. I starten af halvfemserne brød Nirvana igennem, og pludselig var glam-metal – og metal som sådan – det mest kiksede musik i verden. Alt skulle være dystert og indadvendt alternativ rock. Ikke hedonistisk metal. I dag lever metal som en populær, men perifer musikgenre. Der var en kort kommerciel opblomstring omkring årtusindskiftet med nu-metal genren, hvor bands som Korn og Limp Bizkit blandede hip hop og metal, men den gik hurtigt i sig selv igen. Metal er blevet en niche. En niche med mange underniches, hvor nogle er så ekstreme og brutale, at det er svært at se, at de har noget tilfælles med Mötley Crüe (og Mäntastic).

Der er stadigvæk bands, der sælger mange albums og spiller for tusindvis af fans. Der er store metalfestivaler, hvor de mange undergenrer mødes, og man fejrer fællesskabet og livsstilen. Det er bare ikke lige så stort som i firserne. Metal foregår langt væk fra de kommercielle radiostationer, som genren dominerede før i tiden.

Man bliver stadigvæk en metalgud, hvis man bryder igennem, men man bliver aldrig det største band i verden.

Battle jacket:

En denimvest fyldt med tøjlap-
per – patches – med navne og
logoer på bands, man har set
live, er en essentiel del af en
metalfans garderobe. Man går
ikke med patches fra bands,
man ikke har set live.

SCENARIETS IKONER

Metal lever gennem sine ikoniske figurer og bands. Det kan være svært at håndtere, hvis man ikke kender noget til genren. Derfor er der tre ikoner, som kommer til at gå igen gennem hele scenariet. De bliver brugt som eksempler på, hvad metal var i firserne. Tanken er, at du præsenterer dem som noget af det første i spillokalet, så de danner en kontekst, som spillerne kan forstå genren ud fra.

OSZY OSBOURNE

Han var forsanger i Black Sabbath, indtil han i 1979 blev smidt ud, fordi han tog for mange stoffer. Derefter lancerede han en succesfuld solokarriere, der holdt ham på toppen gennem starten og midten af firserne med pladerne *Blizzard of Ozz* (1980), *Diary of a Madman* (1981) og *Bark at the Moon* (1983). Ozzy har altid været god til at tage de forskellige udviklinger indenfor metal med i sin musik og er kendt for at tage yngre musikere under sine vinger. Hans tekster kredser om både okkulte temaer og stoffer.

Mange kender Ozzy fra reality-showet *The Osbournes*, hvor han fremstår som en skrøbelig og affældig ældre mand. I sin storhedstid var han dog metallens sande vildmand, der har taget flere stoffer og været mere vanvittig end nogen anden. Et af højdepunkterne var, dengang han var på tourne med Mötley Crüe som opvarmningsband. Først sniffede Ozzy levende myrer, og derefter drak han bassisten fra Mötley Crües pis. Så var stilen lagt, og alle på touren vidste, at de ikke kunne overgå Ozzy i galskab.

Black Sabbath er i øvrigt blevet gendannet med Ozzy som forsanger.

JUDAS PRIEST

Priest var i lang tid et af de mest hårdtslående metalbands, der stadigvæk blev spillet i radioen og på MTV. I Rob Halford havde de en unik forsanger, hvis operainspirerede falset ofte er blevet efterlignet, men aldrig

forbedret. I starten af firserne var de på højden af deres karriere efter at have udgivet fem klassiske metalalbums på fem år. Seneste *Screaming for Vengeance* i 1982. Teksterne handler mest om at være ung og utilpasset, men der er også klare mytologiske referencer. Deres sceneshow er legendarisk for, at Halford kører ind på scenen på sin motorcykel.

Rob Halford er homoseksuel, men afslørede det først i 1998. Inden da kom han dog med slet skjulte hentydninger som hans populære stil med læder og nitter, der er taget direkte fra det homoseksuelle SM-miljø. Han er et nu et respekteret ikon både for sin fantastiske stemme og sin åbenhed omkring sin seksualitet i et ultramaskulint miljø.

MÖTLEY CRÜE

De blev ikke kaldt verdens mest berygtede band uden grund. Mötley Crüe var en hærgende bande på fire, der kneppede alt, der bevægede sig, og sniffede alt, der ikke gjorde. Deres andet album *Shout at the Devil* fra 1983 markerede det endelige gennembrud for glam-metal og Sunset Strip stilen. De lignede noget, katten havde slæbt ind, med deres sminke og iturevne strømpebukser, men de kunne skrive hits, der var hårde nok til at være metal og poppede nok til at slå igennem på MTV. Deres provokerende attitude og flirten med okkultisme gjorde dem bare endnu mere farlige og uimodståelige. Crüe gjorde metal til festmusik med deres sange om kvinder og stoffer. De havde også det største sceneshow, hvor trommeslageren Tommy Lee blev hejst ti meter op i luften og snurrede rundt i et særligt bur, mens han blev ved med at spille trommer.

Bandet er gået fra hinanden lige så mange gange, som dets medlemmer har været på afvæning eller i spjældet. Nu er al vildskaben dog lagt bag dem, de er blevet *clean* og går mest op i investeringer og familieliv. Efter sigende er der et nyt album og en afskedsturne på vej i 2014-2015. Herefter vil verdens mest berygtede band opløse sig selv i god ro og orden.

METAL I SCENARIET

Men hvad betyder alt det her for rollerne? Hvordan var det at være en del af metalscenen i firserne?

Metal var stort: I 1983 spillede bl.a. Ozzy Osbourne, Judas Priest og Mötley Crüe for omkring 200.000 mennesker til US festivalens *metal day*. I 1984 var hvert femte solgte album et metalalbum. Pladeselskaberne ledte hele tiden efter det nye store glam-metal band. Det var en vanvittig tid, hvor det ene metalband efter det andet slog igennem og blev mangemillionærer.

Metal var farligt: Mötley Crüe blev kritiseret for at promovere en livsstil med stoffer og sex (hvilket nok ikke var helt forkert). Judas Priest og Ozzy Osbourne var udsat for værre anklager: at deres musik indeholdt skjulte budskaber, der fik teenagere til at begå selvmord. Flere forældregrupper lagde sag an, men fik aldrig medhold i deres anklager. Selvom metal var stort, så var det stadigvæk noget, forældre advarede deres børn imod.

Metal var en livsstil: Stoffer, Jack Daniel's og groupies var en fast del af livet for et metalband. Man levede, som om verden skulle gå under i morgen, og førte sin hedonisme ud i yderste konsekvens. Det var den livsstil, som både fans og de bands, der kæmpede for at bryde igennem beundrede og ønskede, de kunne få. En livsstil hvor man sagde *fuck it* og gik til fest,

selvom man skulle op på arbejde i morgen. Hvor man var pisseligeglad, når almindelige mennesker pegede og hviskede om ens leopardprikkede gamacher og vilde eyeliner.

Metal var et fællesskab: Man var ligeglad, fordi man nød at være anderledes og vidste, at man i metallen havde et fællesskab. Uanset hvor stort metal blev, var det stadigvæk en kultur af *freaks*. Ozzy og Mötley Crüe understøttede den følelse, når de provokerede det etablerede samfunds normer med pentagrammer og fuck-fingre. Tøjet og attituden viste, at man hørte til. At man var en del af noget større.

Metal havde ingen selvironi: Metalbands fra dengang mener det virkelig. Når Mötley Crüe sætter videoen til "Girls, Girls, Girls" på i en stripbar, så er det fordi, de selv synes, at de er nogen fandens karle ved at gøre det. De laver ikke ironisk grin med rock 'n' roll klicheer. Ja, det er dumt, men glam-metal er alvor for de folk, der spiller musikken og er i miljøet.

Metal var ikke særlig hårdt: Når man hører metal fra dengang, kan man godt undre sig over, at det blev set som så farligt og kontroversielt. Efter moderne standarder var det hverken særligt hårdt, vredt eller tungt. Det var en anden tid. Dengang var glam-metal det hårdeste og farligste, de fleste mennesker nogensinde havde hørt.

Metal var ikke superfedt for kvinder

Jeg elsker metal. Derfor kan jeg alligevel godt krumme tæer over, hvordan kvinder bliver behandlet i miljøet. I firserne var der masser af kvindelige fans, men ikke særlig mange succesfulde kvindelige musikere. For mange bands var kvinder enten strippere, groupies eller mystiske væsner, man skrev sange til. All for One (and Metal for Me) har ikke nogen kønspolitisk agenda overfor metal-

genren. Flere af rollerne har et skrækkeligt syn på kvinder, og scenariet handler ikke om, at de skal lære, at dette syn er forkert. Scenariet er et portræt af et miljø og gengiver også miljøets mere ubehagelige sider. Derfor optræder kvinder i scenariet stort set kun som objekter for mænd. Bandmedlemmerne er ikke perfekte. De er ynkelige idioter. Også overfor kvinder. Man kan godt have sympati for deres drøm om det store gennembrud uden at have sympati for alt, hvad de gør.

Mange spillere vil ikke bemærke en eventuelt kønsproblematik. Det er helt fint. Nogen vil dog. Det er en god ide at tage en snak med dem inden scenariet begynder. Snak med dem om, hvad scenariet er og ikke er. Om at rollerne er midaldrende fjolser og at scenariet handler om at portrættere et specifikt miljø med nogle specifikke attituder. Det er altid bedre at tage snakken inden spillet, end at nogen spillere ender med at blive utilpasse under det.

MÄNTASTIC

Mäntastic blev dannet i 1982 og udgav deres eneste album – med titlen *Mäntastic* – i 1984, da glammetallen var på sit allerhøjeste, men også så småt var begyndt at blive udvandet. Bandet havde et mindre hit med sangen ”All for One (and Metal for Me)”, der blev spillet et par gange på MTV. De turnerede en del for at promovere deres album. Den største koncert de spillede, var som opvarmning for Ozzy Osbourne i Milwaukee, hvor 20.000 mennesker headbangede til deres sange.

Alle medlemmerne af bandet var rejst til Los Angeles fra forskellige dele af USA for at jage drømmen om at blive stjerner. I L.A. blev de introduceret til hinanden af The Man, der senere blev deres manager. I bandets tidlige dage fandt de på, at alle skulle have cool og metal-agtige navne. Derfor hedder forsangeren King Purple, guitaristen Lord Arcon, bassisten The Jizzard og trommeslageren The Beast.

Det var endnu ikke blevet til det store gennembrud, da Mäntastic i 1985 gik i studiet for at indspille deres andet album, der havde arbejdstitlen *Bestiary*. Af uvisse årsager gik bandet dog fra hinanden inden albummet blev færdigt. Ingen af medlemmerne har gjort det store væsen af sig indenfor musikbranchen siden da.

Ifølge bandets pressemateriale i forbindelse med udgivelsen af *Mäntastic* er de inspireret af Judas Priest, Ozzy Osbourne og Mötley Crüe. Med deres egne ord, så handler sangene på albummet om ”...at være ung og forelsket i livet og alle dets muligheder, men også om dybere mytologiske og okkulte temaer”. Fire af spillerne har helt almindelige roller i scenariet, hvor de spiller medlemmerne af bandet. Den femte spiller spiller både Mäntastics manager og en række biroller i løbet af scenariet.

Headbanging:

Metals dans. Man ryster hovedet i takt til musikken og lader sit lange hår komme til sin ret. Det ser dumt ud, når man er ved at blive skaldet, og man får sindssygt ondt i nakken af det. Jeg kan stadigvæk ikke lade være, når jeg er til metalkoncert.

Metal og midaldrende mænd

Scenariet er fyldt med referencer til metal og har en masse små håndtag, som spillerne kan gribe fat i, hvis de har styr på deres metal-klicheer. Det er dog ikke meningen, at scenariet kun skal være sjovt for spillere, der er mødt op i autentisk *battle jacket*. Du skal formidle introen til metal som genre til spillerne, men ellers er det meget op til jer, hvor meget vægt metallen skal have overfor den basale komedie om midaldrende mænd, der opfører sig som teenagere. Det er din opgave at ramme den balance mellem metalreferencer og helt almindelig komedie, som underholder dine spillere bedst.

ROLLERNE

Hver af de almindelige roller har to dele. En der handler om personens liv i firserne, og en der handler om deres liv i dag. Spillerne styrer selv, hvilken af de to dele af rollen, der er mest fremtrædende i en given scene. I løbet af scenariet former det rollens fortælling. Eksempelvis kan spilleren, der spiller King Purple, starte med at fokusere på hans trøstesløse nuværende liv, og i løbet af scenariet mere og mere lade ham opføre sig, som han gjorde i firserne. Spillerne kan naturligvis også blande de to sider af rollen i den samme scene.

King Purple – Den storskrydende og karismatiske forsanger

Når Mäntastic spillede, stod King Purple forrest på scenen. Han spillede metal, fordi han elskede at være i centrum, og fordi han troede på det fællesskab, der fandtes omkring musikken. Hans hoved var fyldt af drømme om at blive stjerne, mens munden flød over med halvsande anekdoter om, at han allerede var det. Samtidig var han indpiskeren, der holdt bandet sammen på rejsen mod gennembruddet.

Nu arbejder han for et cateringfirma og længes efter sin tabte drøm, når han spiller i udelige cover bands eller prøver at imponere midaldrende kvinder, der måske vil tro på hans røverhistorier om, at han var en stjerne i firserne.

King Purples fortælling er fortællingen om, hvor længe man kan tro på sine drømme, når det ser håbløst ud. Vil fællesskabet i bandet være nok, hvis de aldrig slår igennem? Han skal spilles af en udadvendt spiller, der både kan være en charmerende bralrerøv og kæmpe for at bevare håbet om gennembruddet hos de andre roller. Hvis du har én spiller, der ved meget om metal, er King Purple en oplagt rolle for vedkommende.

Lord Arcon – Den mystiske og kunstneriske guitarist

Når Mäntastic spillede, var Lord Arcon fortabt i musikken. Primært i lyden af sin egen guitar. Han var

kunstneren, perfektionisten og okkultisten, der ville bruge metallen til at kommunikere med ånder snarere end at spille fladpandede sange om damer og fest. Arcon følte sig alt for god til bandet men vidste, at han aldrig ville kunne klare sig uden dem. Han forlod ofte Mäntastic i vrede, men kom altid tilbage.

Nu spiller han som suppe-steg-og-is guitarist til bar mitzvaer og bryllupper, hvor han hader de unge klamphuggere, han er tvunget til at spille sammen med, og savner dengang, han var i et rigtigt band.

Lord Arcons fortælling er fortællingen om kunst overfor sammenhold. Kan han acceptere, at bandet ikke vil, som han vil, fordi de har et særligt sammenhold? Han skal spilles af en spiller, der kender begrænsningens kunst, da han ellers kan tage alt for meget plads med sine okkulte tanker og trusler om at forlade bandet i tide og utide.

The Beast – Den vanvittige og fordrukne trommeslager

Når Mäntastic spillede, var The Beast i sin egen verden af sprut og stoffer. Backstage gjorde han alt det, man kunne forestille sig en afsindig metalgud gøre og mere til. I metallen fandt han muligheden for at slippe sine lyster løs. Overalt klappede folk ham på ryggen og tilbad hans impulsivitet.

Nu er han en ændret mand. The Beast har fundet gud, er blevet stoffri og har stiftet familie. Han fortæller sig selv, at han kun deltager i genforenings-tournéen for at skaffe penge til at genopbygge sin lokale kirke, men inden i ham venter dyret på sin chance for at bryde ud.

The Beasts fortælling er fortællingen om at ændre sig, men stadigvæk længes mod det, man var før. Kan han holde sit indre dyr i dets bur? Han skal spilles af en spiller, der kan veksle sit spil mellem at være afdæmpet og meget udadvendt. Samtidig skal

spilleren kunne improvisere hurtigt og finde på de vanvittige ting, som The Beast gjorde i sine velmagtsdage.

The Jizzard – Den dameglade og charmerende bassist

Når Mäntastic spillede, havde The Jizzard altid øjenkontakt med den lækreste pige blandt publikum. Han var en nørd, der fandt selvtiltiden i metallens fællesskab og pludselig væltede sig i damer. The Jizzard fortalte sig selv, at han ledte efter den eneste ene. Sin Gudinde. Men han opnåede ikke andet end at efterlade et spor af knuste hjerter og kønssygdomme i sit kølvand.

Nu er han splittet. Er det den Gudinde han aldrig fandt eller sammenholdet i bandet, han savner mest? Han holder sig kørende med engangsknald og masser af Viagra, når han ikke onanerer og tænker på Wendy, der ydmygede ham til afdansningsballet i high school.

The Jizzards fortælling er fortællingen om ikke at vide, hvad man virkelig har brug for. Er det sammenholdet eller jagten på Gudinden, der er det vigtigste? Han skal spilles af en spiller, der kan vise den sørgelige lille mand, der gemmer sig under hans fernis af kvindebedårende narrøv.

The Man – Den ambitiøse og dominerende manager

Når Mäntastic spillede, var The Man klar backstage. Han var manageren, der så sig selv som lige så meget en del af bandet som de andre, og som aldrig følte, at hans store indsats blev påskønnet. Det er kun, hvis de gør, som han siger, og anerkender ham som bandets sande leder, at de kan få deres store gennembrud. Sådan var det dengang, og sådan er det nu.

The Man giver resten af bandet noget at samles imod, når han vil bestemme for meget og tager æren for deres succes. Det er muligt, at The Man har ret i mange af de ting, han siger, men meget af Mäntastics sammenhold vil komme i opposition til ham.

Derudover skal spilleren spille en række biroller i løbet af scenariet.

The Man skal spilles af en spiller, der gerne vil støtte fortællingen og potentielt være scenariets skurk. Spilleren skal både være indforstået med at skulle skifte rolle i løbet af scenariet og med, at The Man ikke skal vinde og dominere scenariet, men understøtte resten af bandets spil.

Konflikt om bandets retning

Mange af bandets interne konflikter handler om, at medlemmerne ikke er enige om, hvor Mäntastic skal hen. De er enige om, at de skal have deres store gennembrud. De er også enige om, at sammenhold er noget af det vigtigste i Mäntastic. Men skal de sætte nye kunstneriske standarder for metal eller lave fængende omkvæd, som publikum kan synge med på? King Purple og The Man vil lave tilgængelig musik for de brede masser som hittet "All for One (and Metal for Me)". Lord Arcon vil lave okkult kunst som "This is Not a Ritual". The Jizzard elsker den ægte metal, men skriver sentimentale tekster om kærlighed til sange som "Barbarian Queen" og "Slip Into You". The Beast vil bare have lov til at smadre igennem på sine trommer.

Du og spillerne kan bruge den vedlagte trackliste fra *Mäntastic* som inspiration til disse konflikter.

SCENARIETS REGLER

REGLER FOR FORTÆLLINGEN

All for One (and Metal for Me) har to regler for, hvordan rollerne kan agere. De giver spillerne en bevidsthed om, hvor scenariet skal hen, uanset hvor mange problemer rollerne får rodet sig ud i.

Bandet er samlet indtil sidste akt

Der er ingen, der forlader bandet og tager hjem, uanset hvor sort det ser ud i de to første akter. Det betyder ikke, at bandets sammenhold ikke bliver udfordret og genstand for konflikter. Det må bare ikke resultere i, at nogen pakker og tager hjem for alvor. Lord Arcon er for eksempel velkommen til at true med at forlade bandet eller lige frem gøre det, så længe han vender tilbage med halen mellem benene kort efter. Når tredje akt begynder er reglen ophævet, og rollerne må gerne forlade bandet.

Scenariet slutter med en Mäntastic-koncert i L.A.

Uanset hvad, så er sidste scene en koncert i Los Angeles. Den kan dog spænde fra, at hele bandet går på scenen i samlet front til *Shout at the Eighties*, til at King Purple og The Jizzard spiller alene i en næsten tom bar, mens resten af bandet er skredet hjem.

De to regler skal agere kreative benspænd for jer, da mange af scenerne kan lægge op til, at bandet bryder sammen, og at de aldrig kommer til L.A. Jeres opgave er, at spille scenerne, så det næsten ser håbløst ud, men samtidig bruge reglerne til at sørge for, at bandet kommer helskindet igennem de første to akter.

ANVISNINGER TIL BEDRE KOMIK

Det er svært at være sjov. Særligt i et improviserende medie som rollespil. Derfor har All for One (and Metal for Me) tre anvisninger for, hvordan man bedst skaber komik. De er ikke så meget regler, men mere anbefalinger til, hvordan man går til sit spil. Anbefalingerne gælder både for dig og spillerne.

Sig ja

Det er nemmere for rollerne at ende i komiske situationer, hvis I siger "ja" og spiller videre på hinandens påfund.

Til en af spilstestene fandt Lord Arcons spiller på sangen "This is Not a Ritual", som var b-siden til "All for One (and Metal for Me)". Den var skrevet af Arcon og aldrig spillet live, fordi resten af bandet syntes, at den var for kompleks og prætentios. De andre spillere greb ideen og improviserede med, og pludselig blev Arcons kamp for at få sangen spillet live til en vigtig del af scenariet.

Giv hinanden plads

Der er ikke nogen stille og reserverede roller i scenariet. Derfor kan det blive meget rodet, hvis alle skal være *over-the-top* metalguder hele tiden. Spillet fungerer bedst, når der bliver givet plads til, at alle rollerne får deres øjeblikke i rampelyset. Det handler ikke om hele tiden at overgå hinanden.

Prøv ikke at være sjov

Humor er aldrig sjovt, når det er forceret. I skal ikke overtænke, hvordan I bedst er sjove i en given scene. Spillerne skal fokusere på, at spille deres roller. Du skal fokusere på at sætte scenerne skarpt. Så skal komikken nok komme af sig selv.

AT KØRE SCENARIET

SCENETYPER

Scenariet har tre typer af scener: obligatoriske, valgfrie og flashbacks.

De obligatoriske scener er lige ud af landevejen. Det er scener, der skal spilles, og som udgør grundfortællingen i scenariet. De valgfrie scener er – som navnet antyder – valgfri. Du kan vælge at sætte så mange eller så få af dem i løbet af scenariet, som du vil. Nøgleordet er balance. Der skal være nok valgfrie scener til, at rollerne får lov til at spille deres konflikter ud, uden at scenariet mister pusten og bliver for langt. Flashback-scenerne fungerer præcis ligesom de valgfrie scener, så du bestemmer selv hvilke af dem, I skal spille. Eneste forskel er, at flashback-scenerne foregår i firserne, og at de valgfrie scener foregår i nutiden.

Flashbacks

Med undtagelse af scenen i prologen står flashback-scenerne i sceneoversigten efter hvornår de foregår. Jeg anbefaler, at du afvikler de scener du vælger kronologisk. På den måde løber fortællingen om Mäntastic i firserne fra bandets spæde start, til de går fra hinanden. Du behøver ikke at klippe slavisk mellem fortid og nutid. Indsæt flashback-scenerne, når de giver mening og kan bidrage til scenariet.

Flashback-scenerne kan bruges på to måder:

Til at afklare hvad der skete i fortiden. Der er en masse, der står hen i det uvisse omkring Mäntastics fortid, når scenariet begynder. I flashback-scenerne bliver bandets historie lagt fast. Hvis rollerne har været med i en flashback-scene, kan de huske den lige så snart, scenen er spillet, og kan bruge denne viden aktivt til at skabe konflikter i nutiden. Var rollerne ikke med i scenen, kan de naturligvis ikke huske det, men spilleren kan stadigvæk bruge sin viden i de kommende scener. Rollerne kan altid hentyde til fortiden, men det er først i flashback-scenerne, at det bliver lagt fast, hvad der egentlig skete. Eventuelle modsætninger handler om dårlig hukommelse for rollerne i nutiden.

Eksempel: I en flashback-scene bliver det lagt fast, at The Jizzard har knaldet en pige, som King Purple dattede, uden at fortælle det til forsangeren. King Purples spiller ved nu mere end sin rolle. Han bruger denne viden til at skabe en akavet scene, hvor forsangeren i et kritisk øjeblik lægger armen om bassisten og fortæller, at så længe de to er venner, kan Mäntastic aldrig fejle. Det lægger kimen til, at The Jizzard i en af de sidste scener endelig afslører, at han har ordnet King Purples kæreste.

Det skal se sort ud

Når du sætter scener, så tænk i at give rollerne modstand. De skal opleve tilbageslag, og det skal se ud som om, deres drømme ikke har en chance for at blive til virkelighed. Samtidig skal der altid være en lille smule lys for enden af tunnelen. Så længe de holder sammen, er der altid en mulighed for, at de klarer den.

Til at kommentere på nutiden: Flashback-scenerne kan understrege kontraster og paralleller mellem dengang og nu. Kontrasterne handler om, hvor meget tingene har forandret sig siden firserne. Parallellerne handler om, at selvom alting ser ud til at forandre sig, så er der stadigvæk meget, der bliver ved med at være det samme. På godt og ondt.

Eksempel: I nutiden har The Beast netop afsluttet en telefonsamtale med sine døtre, hvor de har bedt aftenbøn sammen. Spillederen understreger kontrasten mellem fortid og nutid ved at introducere en flashback-scene, hvor The Beast vågner op i en smadret lejlighed med coke på gulvet og en groupie, der er gået kold ved siden af ham.

Eksempel: I nutiden har Lord Arcon netop forladt bandet i vrede. Spillederen understreger parallellen til fortiden ved at introducerer et flashback, hvor Arcon for gud ved hvilken gang vender tilbage med halen mellem benene og trygler om at få lov til at være med i Mäntastic igen.

Introduktion og klipping af scener

Som spilleleder er din primære opgave at sætte scener i gang og afslutte dem. I nogen scener er der desuden en eller flere bipersoner, der enten bliver spillet af dig eller spilleren, der spiller The Man. Det fremgår af scenebeskrivelsen, hvem der spiller en birolle. I de scener hvor du spiller birollen spiller den femte spiller sin almindelige rolle som The Man (hvis det giver mening at have ham med i scenen).

Hold din instruktion af birollerne kort. Det er nok at komme med rollens funktion i scenen og et enkelt beskrivende tillægsord. Resten fylder spilleren ud gennem sit spil.

Det er en god ide at inddrage spillerne, når du sætter scenerne. Der er scener i både nutiden og fortiden, hvor det er oplagt at lade spillerne være med til at beskrive, hvordan deres roller og den verden, de befinder sig i, ser ud. Mærk hvor trygge dine spillere er ved at beskrive selv, inddrag dem så meget som muligt og hjælp dem på vej ved at stille uddybende spørgsmål.

Når du klipper scenerne, er det godt at have som rettesnor, at det hellere må blive for kort end for langt. Spillernes entusiasme kan lide et knæk, hvis scener fortsætter længere, end der er meningsfyldt spil til. Enkelte af scenariets scener må dog gerne køre lidt længere, fordi humoren kommer fra, at rollerne ikke kan slippe ud af en akavet situation. Det er beskrevet i de enkelte scener, hvis de fungerer gennem akavethed.

All for One (and Metal for Me) er ikke kun en komedie. Det er også et scenarie om fællesskab. Måske er det vigtigste ikke at blive stjerner men at genskabe det sammenhold, de havde for 29 år siden. Derfor må der godt dvæles ved, når rollerne dunker hinanden i ryggen og med samme sentimentalitet som en fuld mand bedyrer, at de er hinandens bedste venner.

Hemmeligheder

Der er ikke nogen grund til, at spillerne har hemmeligheder for hinanden under scenariet, men det er fint, at rollerne har. Derfor bliver alle scener kørt foran alle spillere – ikke noget med spil udenfor døren eller hviskespil i hjørnerne. Du må gerne opfordre spillerne til aktivt at bruge det de lærer i scener, hvor deres rolle ikke er med, til at skabe bedre og sjovere scener fremadrettet.

FORBEREDELSE OG OPVARMNING

Der er en del information, der skal gives til spillerne i den rigtige rækkefølge, for at All for One (and Metal for Me) fungerer optimalt. Giv dig god tid. Det er helt fint at bruge op til en time, inden spillet går i gang, hvis det er det, der skal til for at klæde spillerne på til at spille scenariet bedste muligt.

Jeg foreslår, at du kører opstarten på følgende måde (denne oversigt er også vedlagt scenariet i stikordsform):

På Fastaval mødes alle spillere og spilledere i et rum inden holdene bliver fordelt. Her vil jeg sige et par ord om scenariet og vise videoen til Mötley Crües "Girls, Girls, Girls" for at sætte stemningen og slå stilen fast. Holdene bliver fordelt efter interesse for metal, så vi samler de hardcore metalnørder på nogle hold og spillere uden det store kendskab til genren på andre.

Selvom holdene er fordelt efter kendskab til metal, er det stadigvæk en god ide, at **starte med en snak om spillernes forhold til og viden om metal**. Gennem denne snak kan du spore dig ind på, hvor meget fokus satiren om metal skal have overfor komedien om midaldrende mænd. Her kan du også lade hver spiller fortælle om det vildeste, de har hørt, at en rockstjerne (ikke nødvendigvis fra metalgenren) har gjort på eller af scenen. Det er en måde at sætte ord på, hvad man egentlig gør, når man giver den fuld arm i et band.

Præsenter metals historie, de tre gennemgående ikoner, og hvordan metal optræder i scenariet. Hvis du har en tavle eller et white board tilgængeligt, så skriv nogle stikord om ikonerne og metal i scenariet op, så spillerne hele tiden kan orientere sig i forhold til dem.

Snak om scenariets tema og stil. Det er en sentimental feel good komedie om fællesskab og om at følge sine drømme. Meningen er, at det helst både skal være sjovt og rørende.

Fordel rollerne. Understreg at spilleren, der spiller The Man, får en lidt anderledes rolle end de andre. Hvis du mener, at det er nødvendigt at tage en kort snak om køn og scenariet som miljøbeskrivelse, så er det et godt tidspunkt at gøre det inden spillerne læser rollerne.

Lad spillerne læse rollerne og tag en snak om, hvordan de har tænkt sig at spille, og om der er noget, de er usikre på. Gør det i plenum eller en og en, alt efter hvad der passer dig bedst.

Præsenter scenariets virkemidler og fortælling. Spillerne skal kende de to regler for fortællingen og de tre anvisninger for komisk spil. Skriv eventuelt også dem op på tavlen. Derudover skal de kende scenariets struktur med tre relativt fastlagte akter med stor frihed i den enkelte scene og vide, hvordan de forholder sig til flashback-scenerne.

Det er en god ide at lave noget **fysisk opvarmning**, inden I starter spillet. Der er mange forskellige lege til det formål, og mange spilledere har deres foretrukne. Hvis du gerne vil lave noget andet, så ligger der på scenariets Facebook-side nogle videoer med de moves, bands laver på scenen. Se videoerne, find dig et par yndlinge og lær spillerne at lave dem som opvarmning. De kan eventuelt først lave dem selv og derefter som deres roller.

Spil scenariet.

FORÅRTÅLE

ALL FOR ONE (AND METAL FOR ME)

Mantastic skulle være det næste store band. De skulle sælge flere plader end Maiden. Have et federe show end Priest. Feste vildere, kneppe flere groupies og tage mere coke end Crüe.

Sådan blev det aldrig.

Bandet forsvandt i den syndflod af svensker-garn, falsketstemmer og leopardprikkede gamacher der udgjorde metalscenen i midt-firserne. De fik aldrig indspillet deres andet album og bandet gik fra hinanden. Medlemmerne har ikke set hinanden siden.

Før nu. Deres manager har skaffet dem en plads til det store firser-nostalgishow *Shout at the Eighties*, hvor alle de store metalbands fra dengang skal spille i Los Angeles. Det her er deres sidste chance for det store gennembrud. Sidste chance for at blive de metalguder de stadigvæk ved er deres skæbne.

All for One (and Metal for Me) er en road movie, der følger bandets rejse mod L.A. og den store koncert. Undervejs bliver de konfronteret med en virkelighed, hvor de er mindre metalguder og mere midaldrende familiefædre med måne, midtvejskrise og alt, alt for stramme læderbukser. De kommer til at kæmpe for deres store gennembrud. Både mod en verden, der tror at firserne er ovre og imod de store egoer og gamle hemmeligheder, der truer med at rive bandet fra hinanden. Igen.

Scenariet er en komedie. Det er sjovt at være gamle tosser, der tror at firserne aldrig døde. Men det er en komedie med hjerte. Det handler om sammenhold. Om at følge sine drømme. Det handler om at ønske, at de gamle tosser får en sidste chance for at kaste djævehorn og høre publikum skrigende med på hittet All for One (and Metal for Me).

Spilletid: 2-4 timer

Antal spillere: Fem spillere og en spileleder

Genre: Komedie med hjerte

Spillertype: Du kan lide at spille roller, der er over the top, men gode nok på bunden. Du kan lide at improvisere og kan give plads til, at de andre spillere får dig til at grine.

Spilledertype: Du kan lide at være instruktøren, der har det overordnede overblik over fortællingen, klipper scenerne og giver spillerne rummet til at skabe scenariets komik.

Om forfatteren: Ligesom scenariets hovedpersoner er Klaus lidt af en has been. Der var engang, hvor han var aktiv forfatter og lige så aktiv fortæller for komedier i rollespil. Det var indtil det organisatoriske arbejde som først scenarieforsvarlig og derefter General kom i vejen. Nu vender han tilbage med et rigtigt darling-scenarie som han håber vil gøre ham større end Metallica.

OVERSIGT - SPILSTART

FØR SPILET

Varighed: 60 minutter

Alle spillere samlet

Jeg siger et par ord og viser en video.

Spillerne fordeles på baggrund af deres viden om metal.

ROLLER

King Purple: Den karismatiske og storskydende forsanger, der aldrig lader sandheden komme i vejen for en god historie.

Lord Arcon: Den mystiske og kunstneriske guitarist, der igen og igen forlader bandet i vrede, men altid kommer tilbage igen.

The Beast: Den vanvittige og fordrukne trommeslager, der lever mere og vildere end nogen anden.

The Jizzard: Den dameglade og charmerende bassist, der efterlader et spor af knuste hjerter og kønssygdomme i sin jagt på den ægte kærlighed.

The Man: Den ambitiøse og dominerende manager, der ser sig selv som bandets sande leder.

I SPILAKTET

Velkomst – snak om metal og vilde rockstjerne-historier

Præsentation af metal

Metals historie

- Uklar oprindelse i beskidt blues i 60'erne
- 1970: Black Sabbaths først album. Tungt og okkult. Metal fødes som genre.
- 1975: Judas Priest's første album. Opgør med blueslyden. Vredere og mere direkte.
- Ca. 1980: Glam-metal og Sunset Strip stilen. Flamboyant og poppet.
- Starten af firserne: Glam-metal bryder igennem. Mötley Crüe er et af verdens største bands.

- Midten til slutningen af firserne: Glam-metal bliver udvandet og mister langsomt sin popularitet.
- Starten af halvfemserne: Nirvana og grunge. Metal bliver kikset og set ned på.
- Omkring 2000: Kort opblomstring med nu metal og blandingen med hip hop.
- Nu: Niche opdelt i mindre niches. Man kan stadigvæk sælge mange plader.

Scenariets ikoner

- Ozzy Osbourne: Tidligere forsanger i Black Sabbath. Holder sig på toppen i firserne. Okkulte tekster. Den originale vildmand.
- Judas Priest: Hårdtslående men radiovenligt. Læder og nitter. Rob Halfords stemme kan knuse glas. I skabet til 1998, nu ude og et endnu større ikon for det.
- Mötley Crüe: Verdens mest berygtede band. Sprut, groupies og stoffer. Poppede sange, men provokerende attituder. Kæmpe sceneshow. Er blevet pæne nu.

Metal i scenariet

- Metal var stort.
- Metal var farligt.
- Metal var en livsstil.
- Metal var et fællesskab.
- Metal havde ingen selvironi.
- Metal var ikke særlig hårdt.

Fortæl om tema og stil – En sentimental feel good komedie om sammenhold og drømme

Fordel roller og tal eventuelt om køn

Snak roller igennem med spillerne

Præsentation af virkemidler

- To regler: Ingen forlader bandet før sidste akt. Det ender med en Mäntastic-koncert i L.A.
- Tre anvisninger: Sig ja. Giv plads. Prøv ikke at være sjov.

Opvarmning

Brug egne øvelser eller metal-moves.

OVERSIGT - 1. AKT

PROLOG

Fortællescene om dengang og nu.

Varighed: 10 -15 minutter

Dengang: Bandet varmer op for Ozzy. Hvad gør de bagefter?

Nu: Deres liv nu.

FØRSTE AKT

Mødet mellem deres drømme og den virkelige verden.

Varighed: 60-90 minutter.

Obligatoriske scener

Startscene: Det første møde – Bandet mødes ved tourbussen.

Slutscene: Opringning om koncerttidspunkt – De skal spille på det dårligste tidspunkt.

Valgfrie scener

Det gamle scenetøj – De prøver kostumer. De passer dårligt.

Første øver – Første gang de øver. Det går dårligt.

På bar i the middle of nowhere

- Mislykket forsøg på at samle damer op. Bipersoner: Yngre damer (Spilleleder og The Man)
- Damerne bagtaler dem på toilettet. Bipersoner: Yngre damer (Spilleleder og The Man)
- De får baren til at spille Mäntastic. Biperson: Bartender (Spilleleder)
- Nogle bonderøve vil slås. Bipersoner: Aggressive bonderøve (Spilleleder)

Den største fan – Hun vil gerne køre med i tourbussen. Biperson: Midaldrende kvindelig fan (The Man)

- Hun har knaldet en af dem i firserne.
- Hun spiller bandet ud imod hinanden.
- Hun vil være muse for en af dem.
- Hun skal hjem. Weekendens og firserne er slut.

Morgenmad med The Beast – En fra bandet har knaldet med en dame. The Beast laver morgenmad. Biperson: Dame (Spilleleder eller The Man)

Aftenbøn – The Beasts døtre ringer og vil bede aftenbøn med ham. Bipersoner: The Beasts døtre (Spilleleder og The Man)

Kønssygdom – The Jizzard skal tjekkes for kønsvorter. Den er positiv. Biperson: Fordømmende læge (The Man).

Ordentlig musik – Snottede teenagere i pladebutik. De skal overtales til at købe metal. Biroller: Teenagedrenge (Spilleleder og The Man).

Flashback scener

Det første møde (1982) – Første møde nogensinde.

Lord Arcon vender tilbage (1983) – Han har forladt bandet. Nu vender han tilbage.

Den første demo (1983) – Vågner op i smadret lejlighed. Snakker om i går.

The Beast hos politiet (1983) – Han bliver udspurgt om en vild nat af en politibetjent. Biperson: Politimand (Spilleleder)

Diskussion af single (1984) – Hvad skal første single være?

Interview med DJ (1984) – Interview om deres nye album. Biperson: DJ (Spilleleder)

Opvarmning for Ozzy (1984) – Snak lige før de går på scenen.

OVERSIGT - 2. AKT

ANDEN AKT

Kontrasten mellem bandet og den lille soveby i Colorado.

Varighed: 60-90 minutter.

Obligatoriske scener

Startscene: Ankomsten til Clifton – The Man har arrangeret en koncert.

Slutscene: Koncert i Clifton – To dele. Før koncerten og efter koncerten. Den går dårligt.

Valgfrie scener

Konfrontation med Wendy – The Jizzard konfronterer sin fortid. Biperson: Wendy (The Man)

Middag hos Fru Jizzard – Snak om at slå sig ned og få børn. Biperson: The Jizzards mor (The Man)

Forsøg på at købe stoffer – Ung pusher tror de er undercover politifolk. Biperson: Pusher (Spilleleder eller The Man).

Diskussion af setliste – Hvilke numre skal de spille i Clifton?

The Man tilbyder The Beast stoffer – Måske kan det få ham til at spille bedre?

Autograf-signing uden publikum – Måske kommer der en fan til sidst. Potentiel biperson: Fan (Spilleleder).

Protester fra kristne – Salmesang og hjemmebag udenfor spillestedet. Bipersoner: Kristne (Spilleleder eller The Man).

Interview med uduelig journalist – Han udtaler navne forkert og tror ikke på deres gennembrud. Biperson: Journalist (Spilleleder)

The Man og pengene – Hans chef ringer og presser ham. Biperson: The Mans chef (Spilleleder)

Flashbacks

Videoptagelse: Problemer (1984) – Pladeselskabet har ikke leveret, det bandet ville have.

Videoptagelse: Forførelsen (1984) – The Jizzard og en danser der dater et andet bandmedlem.

Lord Arcon mister en groupie (1984) – Et andet bandmedlem afbryder hans snak om okkultisme.

Lord Arcon vender tilbage (igen) (1984) – Træk paralleller til andre gang han har forladt bandet.

King Purple bliver afvist i døren (1984) – Ozzys fødselsdag. Han kommer ikke ind. Biperson: Dørmand (Spilleleder eller The Man).

Mäntastics sammenbrud (1985) – Optagelserne af Bestiary. Det hele bryder sammen.

OVERSIGT - 3. AKT

TREDJE AKT

Koncerten kommer i fare, men bandet står sammen og løser problemet.

Varighed: 30-45 minutter.

Obligatoriske scener

Startscene: Bandet bliver droppet fra koncerten – Judas Priest kan alligevel, så der er ikke plads til dem. Biperson: Concert-promoter (Spilleleder).

Kampen for en genforeningskoncert

- De overbeviser en stjerne om, at de skal spille. Enten deres egen koncert eller som gæster til hans. Bipersoner: Rob Halford fra Judas Priest, Nikki Sixx fra Mötley Crüe eller Ozzy Osbourne (The Man eller Spilleleder).
- De crasher en koncert og spiller et nummer.
- De stabler deres egen koncert på benene et andet sted.

Afslutningsscene: Genforeningskoncerten – De sidste samtaler inden, de går på scenen. Feel good afslutning.

Samtaleemner

- Selve koncerten: Hvad skal de spille?
- The Man: Er han blevet fyret af bandet?
- Rollerne: Sidste chance for at sige noget bevinget.

Bipersoner (The Man eller Spilleleder)

- Wendy Spurrier: Vælger The Jizzard hende eller bandet?
- Ozzy Osbourne: Hvordan snakker han og King Purple?
- Fader McCarron: Får han hentet The Beast hjem?
- En knægt uden backstage-pass: Hjælper Lord Arcon ham til at blive?

SOUNDTRACK

INSPIRATION TIL SOUNDTRACK

Det tidlige metal

Black Sabbath – Black Sabbath (1970). Bedste nummer: "N.I.B."

Black Sabbath – Paranoid (1970). Bedste nummer: "Iron Man"

Black Sabbath – Vol. 4 (1972). Bedste nummer: "Supernaut"

Glam-metal i 80'erne

Van Halen – Van Halen (1978). Bedste nummer: "Ain't Talkin' 'bout Love"

Def Leppard – Pyromania (1983). Bedste nummer: "Photograph"

Quiet Riot – Metal Health (1983). Bedste nummer: "Cum on Feel the Noize"

Twisted Sister – Stay Hungry (1984). Bedste nummer: "We're Not Gonna Take It"

Ratt – Out of the Cellar (1984). Bedste nummer: "Round and Round"

Poison – Look What the Cat Dragged In (1986). Bedste nummer: "Talk Dirty to Me"

Cindarella – Night Songs (1986). Bedste nummer: "Nobody's Fool"

Bon Jovi – Slippery When Wet (1986). Bedste nummer: "You Give Love a Bad Name"

Def Leppard – Hysteria (1987). Bedste nummer: "Pour Some Sugar on Me"

Guns 'n' Roses – Appetite for Destruction (1987). Bedste nummer: "Welcome to the Jungle"

De tre ikoner

Ozzy Osbourne – The Blizzard of Ozz (1980). Bedste nummer: "Mr. Crowley"

Ozzy Osbourne – Bark at the Moon (1983). Bedste nummer: "Bark at the Moon"

Judas Priest – British Steel (1980). Bedste nummer: "Metal Gods"

Judas Priest – Screaming for Vengeance (1982). Bedste nummer: "You've Got Another Thing Comin'"

Mötley Crüe – Shout at the Devil (1983). Bedste nummer: "Shout at the Devil"

Mötley Crüe – Theater of Pain (1985). Bedste nummer: "Smokin' in the Boy's Room"

Mötley Crüe – Girls, Girls, Girls (1987). Bedste nummer: "Girls, Girls, Girls"

TRACKLISTE

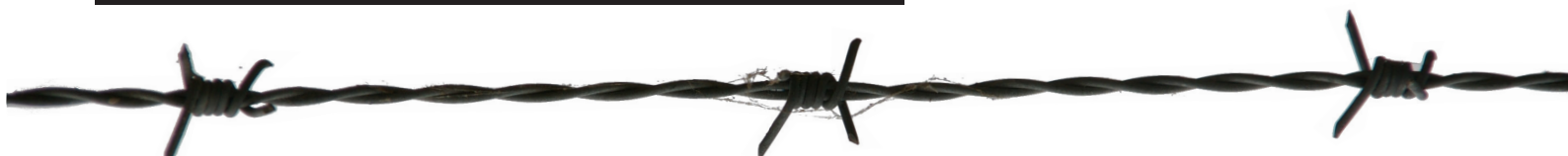
MÄNTASTIC

A SIDE

- 1: All for One (and Metal for Me)
- 2: Barbarian Queen
- 3: I Love to go Down
- 4: Slip into You
- 5: Fight Like Hell

B SIDE

- 6: Enter the Goddess
- 7: Take on the World
- 8: Creature of the Night
- 9: Lick My Action
- 10: This is Not a Ritual (Instrumental)

PROLOG

“The world’s a stage, and I want the brightest spot.”

David Lee Roth, Van Halen

PROLOG

Scenariets prolog er en kort fortællescene, hvor rollerne fortæller om deres liv dengang i firserne og nu. Spillerne kan trække på den information, der er i rollerne, eller de kan improvisere.

Varighed: 10-15 minutter.

DENGANG

De kommer af scenen efter at have varmet op for Ozzy. Beskriv hvor fed koncerten har været. At de aldrig har set så stort et publikum kaste djævehorn og skribe med på deres sange. At de er helt sikre på, at de snart bliver de største stjerner i verden.

Bed spillerne fortælle om, hvordan deres rolle ser ud, når de kommer af scenen, og hvad de laver til back-stage-festen. Hvad har de på? Hvad er deres attitude? Hvad sker der i løbet af aftenen?

Du kan stille spørgsmål for at hjælpe spillernes tunger på gлед:

The Jizzard: Knalder du nogen til festen? Hvad gør du næste morgen?

The Beast: Hvad er mest vanvittige, du gør til festen? Er det rigtigt, at du tog så mange stoffer, så du troede, at du kunne flyve?

Lord Arcon: Er du tilfreds med koncerten? Var de andre i bandet fejlfri? Påpeger du deres fejl?

King Purple: Hænger du ud med Ozzy? Er det rigtigt, at hans sikkerhedsfolk smed dig væk efter ti minutters audiens?

The Man: Rydder du op efter bandets eskapader? Hvad tænker du imens?

NU

Spillerne fortæller om, hvordan deres rolle gør sig klar til at tage af sted til Milwaukee, hvor tourbussen kører fra. De må meget gerne flette ind, hvordan de ser ud nu, så vi får en kontrast til dengang.

King Purple: Hvordan går den sidste koncert med cover-bandet, inden du tager af sted? Hvordan reagerer de på, at du skal på tour?

The Jizzard: Hvordan pakker du din taske, inden du tager af sted? Hvordan ser din lejlighed ud? Er det rigtigt, at din rengøringsdame ikke har været der, siden du knaldede hende?

The Beast: Hvordan siger du farvel til din familie hjemme i Alabama? Er pastor McCarron der også?

Lord Arcon: Hvordan går din sidste dag på arbejdet, inden du tager af sted? Hvordan reagerer dine kolleger på, at du skal på tour?

The Man: Hvordan ser den tourbus, du har skaffet, ud?

Jack Daniel's:

En rigtig metalgud drikker Jack Daniel's. Eventuelt blandet op med cola. Whiskyen er så populær i metalmiljøet, at flere musikere har fået lavet swimmingpools formet som den ikoniske firkantede flaske.

FØRSTE AKT

“Everything on the tour went drastically wrong. But at least there was a tour for it to go wrong on.”

Steve “Lips” Kudlow, Anvil! The Story of Anvil

FØRSTE AKT

I første akt møder rollerne hinanden efter 29 års adskillelse og begiver sig mod Los Angeles og drømmen om det store gennembrud. Gamle venskaber bliver genfundet, gamle konflikter kommer op til overfladen, og det begynder at gå op for dem, at det meste af verden har glemt dengang i firserne, hvor metal var på toppen. I flashback-scenerne følger vi det unge og naive band, dengang de endnu ikke havde smagt den mindste succes.

Rent fysisk udspiller akten sig på køreturen gennem staterne Wisconsin, Iowa og Nebraska.

Varighed: 60-90 minutter

ØBLIGATORISKE SCENER

Startscene: Det første møde

Medlemmerne af Mäntastic er blevet sat i stævne i Milwaukee, Wisconsin, af The Man. Han har lejet en tourbus, der skal bringe dem tværs over USA til Los Angeles og *Shout at the Eighties*.

The Man venter ved bussen. Rollerne ankommer en efter en. Er der nogen, der kommer for sent? Det er en scene om omfavnelser og famlende forsøg på at finde hinanden igen efter 29 år.

Giv spillerne tid til at spille sig ind i deres roller og føle hinanden lidt på tænderne. Det gør ikke noget, at der er nogle akavede pauser i samtalen.

Slutscene: Opringning om koncerttidspunkt

The Man får en opringning fra folkene bag *Shout at the Eighties*. Programmet er blevet lagt, og Mäntastic har fået den værste placering overhovedet: om formiddagen. Der hvor publikum er færrest, og de der er der har tømmermænd og slet ikke er klar til at gå amok.

Scenen fungerer bedst, hvis du starter den positivt. Gruppen har netop sat deres album på og sidder og skriger med, mens de drikker dagens første bajer. Det er ligesom i gamle dage. Først dér kommer opkaldet.

Bandet skal have tid til at reagere på de dårlige nyheder, hvis The Man vælger at fortælle dem.

VÆLGFRIE SCENER

Det gamle scenetøj

Rollerne prøver de kostumer, de havde på, på scenen dengang i firserne. Enten har de selv taget dem med, eller også har The Man sørget for det. De passer ikke så godt længere. Ølmaver spiller farvestrålende spandexdragter ud til bristepunktet og gør det umuligt at lukke nittebesatte cowboyveste.

Hold scenen kort, men sørg for, at der er plads til både at beskrive kostumerne og spille rollernes reaktion, når de ikke passer.

Første øver

Der er blevet booket tid i et studie på vejen til L.A., så de kan øve sammen. Det går rigtig dårligt. Særligt The Beast er ude af takt.

Start scenen efter, de har øvet færdig, og sidder i studiets plyssofaer og diskuterer, hvordan det gik, og hvem der spillede dårligt.

På bar i the middle of nowhere

De har brug for en drink. Måske for at fejre. Måske for at trøste. Men det er svært at finde en metalbar i de små sovebyer i det amerikanske hjerteland. De ender på en snusket countrybar, hvor der bliver set skævt til fremmede uden Stetson-hatte og barkede næver.

Baren kan danne ramme om en række forskellige scener. Du kan sætte så mange eller så få af disse scener, som du mener passer.

- To af rollerne prøver at samle et par damer i slutningen trediverne op. De er ikke imponerede af de brunstige runkedorer og vil gerne være i fred. Den eneste, der måske har en chance, er The Jizzard.

Damerne spilles af The Man og dig.

Nostalgi-festivaler:

Efterhånden som fans af glam-metal er blevet voksne og har fået fast arbejde, er nostalgi-festivaler blevet en god forretning. Det er endags-festivaler med alle de store bands fra dengang, der spiller deres største hits.

FØRSTE AKT

- Efter det mislykkede scoreforsøg overhører en af rollerne de to damer snakke sammen på toilettet. De snakker om, hvor kikset det var lige før.

- Baren spiller moderne lortemusik. Hvis de prøver, kan de godt få sat Mäntastic på, men de skal nok selv komme med et kassettebånd med musikken på. Giv rollerne plads til at nyde den lille sejr.

Bartenderen, de skal overtale, spilles af dig.

- Nogle af de lokale ser sig sure på bandet og vil give dem tæsk. De kan flygte over hals og hoved, tage slåskampen (de får nok nogen på munden, men redder æren) eller prøve at tale sig ud af situationen.

Du spiller de lokale, da det er en oplagt scene for The Man til at træde i karakter som ham, der klarer ærterne.

Den største fan

Gruppen sidder i tourbussen, da de hører noget rumstere ovre fra nogle tasker. Det viser sig at være en kvinde på deres egen alder, der har sneget sig med bussen. Hun er klædt i Mäntastic t-shirt og præsenterer sig som deres største fan. Hun er oppe og køre som en teenager over at møde dem og vil gerne køre med i tour-bussen.

Der kan komme en række forskellige scener ud af det, hvis hun får lov til at køre med. Igen kan du sætte så mange eller så få, som giver mening:

- Hun begynder at snakke om, at hun faktisk var backstage til en koncert med gruppen i firserne. Langsomt kommer det frem, at hun vist nok knaldede en af dem dengang, men var for meget på coke til at huske hvem. Det vil hun egentlig gerne have opklaret.
- Hun begynder at spille to eller flere af medlemmerne af bandet ud imod hinanden. Hun flirter med dem begge og prøver at få dem til at konkurrere med hinanden om, hvem der er mest metal og tør gå mest amok.
- Hun fokuserer på en rolle og synes, at hun skal være hans muse. Hans Yoko Ono. Hun går aktivt ind i diskussioner om bandets fremtid og fokus, hvor hun højlydt støtter den, hun er muse for.
- Efter et par dage tager hun hjem. Weekenden og den lille ferie væk fra hendes normale liv er slut. Firserne er

slut, og hun skal tilbage til virkeligheden. Selv Mäntastics største fan forlader dem.

Det er The Man, der spiller birollen, i alle scenerne.

Morgenmad med The Beast

Hvis en fra gruppen knalder med en dame i tourbussen, vågner hun op længe før ham. Den eneste anden, der er vågen, er The Beast, som laver morgenmad til hende, mens de andre roller ligger og sover. Tager han en snak med hende om hendes valg i livet? Måske prøver hun at friste ham.

Kvinden spilles af enten The Man eller dig alt efter hvem, der spillede hende i den scene, hvor hun blev samlet op.

Aftenbøn

Når det passer aller værst, bliver The Beast ringer op af sine to døtre, der vil sige godnat og bede aftenbøn med ham.

Du spiller den ene datter. The Man spiller den anden. Lad telefonen passere imellem jer og accepter ikke, at The Beast har for travlt til at snakke.

Kønssygdom

The Jizzard tjekker sin profil på en datingside på nettet. Der er en kvinde, han har knaldet med for nogle uger siden, der har skrevet. Hun fortæller, at hun har fået kønsvorter, så han må hellere blive tjekket. Et eventuelt tjek vil afsløre, at han er positiv. Lægen er fordømmende, men giver ham noget salve og råder ham til at holde sig fra sex i mindst en uge.

Lægen spilles af The Man.

Ordentlig musik

Tourbussen kører forbi en større pladebutik, og gruppen beslutter sig for at besøge den. De har faktisk en lille metal-afdeling (nej, de har ikke noget Mäntastic). Ved kassen er et par snottede teenagedrenge ved at købe Katy Perrys nyeste plade med lortepop. Rollerne kan prøve at overtale dem til at købe noget andet. Noget metal. Judas Priests album *Painkiller* er på tilbud. Hvis de er overbevisende nok, får de vundet de to teenagere over til metal. Ellers vender de bare det hvide ud af øjnene overfor de gamle idioter.

Teenagedrengene spilles af The Man og dig.

FØRSTE AKT

FLASHBACKS

Det første møde (1982)

The Man har sat rollerne stævne i et øvelokale i udkanten af Los Angeles. De har alle spillet uden succes i forskellige bands, men kender ikke rigtig hinanden. The Man mener, at de fire bør danne et band. Han er sikker på, at det vil blive det største i verden.

Rollerne føler hinanden på tænderne og etablerer så småt, hvad de står for rent musikalsk. Måske er det også her, at de finder på deres kælenavne? Du kan eventuelt instruere The Man i at spørge dem ud om deres musikalske præferencer, og hvorfor de spiller metal.

Lord Arcon vender tilbage (1983)

Lord Arcon har forladt Mäntastic i vrede under indspilningen af deres første demo. Nu vender han tilbage og beder om at være med i bandet igen. Det er op til Lord Arcons spiller, om han kommer med halen mellem benene, eller om han stadigvæk er arrogant.

The Beast hos politiet (1983)

The Beast har haft en vild aften og er endt i detentionen. Scenen er en politimand, der udspørger trommeslageren om, hvad der skete dagen før, så The Beast kan fortælle om de vilde ting han har lavet.

Politimanden kan hjælpe ham på vej med uddybende spørgsmål som:

- "Hvilke stoffer havde taget siden du troede, at du kunne flyve?"
- "Det var nogle store kanonslag du havde på dig. Hvor fik du dem fra? Hvad skulle de bruges til?"
- "Du var sammen med en kvinde, da du blev anholdt. Hvem var hun?"
- "Hvordan bar du dig ad med at stjæle en bil i den tilstand?"
- "Hvad lavede den dybfrosne kat i bilens bagagerum?"

Scenen slutter med, at The Beast bliver sluppet fri med en formaning om at tage det mere roligt i fremtiden.

Politimanden spilles af dig.

Den første demo (1983)

Bandet vågner op i den uhumske lejlighed, de deler. Der er smadrede Jack Daniel's flasker og rester af coke på gulvet. I et hjørne sover en groupie rusen ud. Dagen før fejrede de, at deres første demobånd er blevet færdigt og sendt til flere pladeselskaber, der måske vil skrive kontrakt med bandet. De gav den gas i går.

I scenen snakker de med knaldende tømmermænd om, hvad der skete til fejringen, og hvor vildt det blev. Den slutter med, at The Man får en opringning fra det store pladeselskab Elektra. Mäntastic har fået en pladekontrakt.

Diskussion af single (1984)

Alle er samlet for at diskutere, hvilken sang der skal være den første single fra Mäntastic og udgives i næste uge. Hold scenen kort. Det er ikke nødvendigt, at de kommer frem til en konklusion.

Interview med DJ (1984)

Mäntastic er netop udgivet, og som en del af promoteringen skal bandet (og The Man) interviewes af en lokal DJ. På dette tidspunkt er "All for One (and Metal for Me)" blevet valgt som singlen. Det er ikke sikkert, at alle er tilfredse med det.

Scenen forløber ved at DJ'en – spillet af dig – stiller spørgsmål. De kunne for eksempel være:

- "Fortæl om jeres nye single"
- "Hvem skriver jeres sange?"
- "I skal snart lave en video til "All for One (and Metal for Me)". Hvad kan vi forvente os af den?"
- "King Purple, du har fortalt, at du hænger en del ud med Nikki Sixx fra Mötley Crüe. Hvor kender I hinanden fra?"
- "Lord Arcon, hvem synes du, er verdens bedste guitarist, og hvem inspirerer dine soli?"
- "The Beast, du er kendt for at bidrage til scene-showet. Hvad kan vi forvente af dig på den kommende tour?"
- "The Jizzard, du står som tekstforfatter på flere af jeres mere følsomme numre som "Slip into You", "Enter the Goddess" og "Barbarian Queen". Hvor kommer inspirationen til dem fra?"
- "The Man, du samlede bandet i sin tid. Hvad var det, du så i dem?"

Opvarmning for Ozzy (1984)

Backstage inden de går på scenen som opvarmning for Ozzy i Milwaukee. Den sidste samtale inden de går igennem forhænget og ud på scenen. Måske har de et ritual, inden de skal på.

Klip, når de går på scenen.

ANDEN AKT

“If you guys are going to be throwing beer bottles at us, at least make sure they’re full.”

Dave Mustaine, Megadeth

ANDEN AKT

I anden akt kommer tourbussen til The Jizzards hjemby Clifton, og gruppen bliver der et par dage. Rollerne er ude af deres rette element, og mange af scenerne handler om mødet mellem de afdankede musikere og den lille soveby i Colorado. I flashback-scenerne ser vi Mäntastic falde fra hinanden, efterhånden som det endelige gennembrud lader vente på sig. I det sidste flashback går bandet fra hinanden.

Varighed: 60-90 minutter

ØBLIGATORISKE SCENER

Startscene: Ankomsten til Clifton

Tourbussen ruller ind i The Jizzards hjemby. Det er ikke så meget en scene, som det er dig, der beskriver ankomsten og fortæller, at The Man har sørget for, at de skal spille en opvarmingskoncert i byen om et par dage.

Giv eventuelt The Jizzard mulighed for at fortælle de andre om sin fødeby.

Slutscene: Koncert i Clifton

The Man har skaffet Mäntastic en opvarmingskoncert i Clifton. Spillestedet – The Drum – er ikke stort, og at dømme efter billederne på væggene danner det oftest rammen om countrykoncerter og kristne vækelsesprædikanter.

Scenen bliver spillet i to dele: før og efter koncerten

Før koncerten venter bandet backstage på, at det bliver tid til, at de skal spille. Nervøsiteten er til at tage og føle på. De har ikke spillet foran andre i 29 år. Hvad gør de for at dulme nerverne?

Hvis de kigger ud gennem forhænget, der adskiller backstage-rummet og scenen, kan de se, at der stort set ikke er noget publikum. De, der er der, lader til at være noget mere interesserede i deres øl end Mäntastics comeback.

Efter koncerten er bandet igen backstage. Det gik forfærdeligt. Først var det sparsomme publikum bare uinteresserede. Så begyndte de at svine bandet og forlange at høre noget, de kender. Til sidst smed de flasker mod scenen, så Mäntastic måtte flygte. Nu sidder bandet backstage og skændes om, hvis skyld fiaskoen er.

Hvis der er behov for at eskalere scenen, kan du introducere enten en gruppe bonderøve, der vil give bandet

tæsk, eller ejeren af The Drum, der mener, at de skylder ham penge, fordi The Man lovede, at der ville være fyldt.

Det er dig, der spiller begge disse roller, da The Man sandsynligvis har travlt i denne scene.

Den perfekte afslutning på scenen er, at Mäntastic må flygte over hals og hoved fra Clifton.

VÆLGFRIE SCENER

Konfrontation med Wendy

Det er op til The Jizzard om og hvordan, han vil konfrontere Wendy Spurrier, der ydmygede ham til afdansningsballet, og som han stadigvæk tænker på, når han spiller pik. Måske sender han hende bare en billet til koncerten i Clifton, så hun kan se ham på scenen og ærgre sig. Måske tager han ud og konfronterer hende.

Wendy er ældet med ynde og er mildest talt ikke imponeret af den aldrende drengerøv, som The Jizzard er blevet. Han minder for meget om hendes eks-mand. Hun kan dog godt få dårlig samvittighed over, at hun behandlede The Jizzard så dårligt i skolen, og kan falde for løfter om, at han vil ændre sit liv for hende.

Wendy spilles af The Man.

Middag hos Fru Jizzard

The Jizzards gamle mor bor stadigvæk i byen, og det er oplagt, at han tager hjem forbi og besøger hende. Hun pylrer om sin hjemvendte søn, viser billeder af dengang, han var en lille bebrillet dreng, og spørger, om han da ikke snart finder en sød pige og slår sig til ro.

Scenen er mest interessant, hvis der er andre med på besøget end The Jizzard. Enten andre bandmedlemmer eller Wendy.

Moderen bliver spillet af The Man.

Forsøg på at købe stoffer

Den lokale pusher er en ung knægt, der knap kan få skæg, og som driver forretningen fra sine forældres kælder. Han sælger hjemmedyrket pot og meskalin, som han køber i det lokale indianerreservat, og som fremkalder stærke hallucinationer.

ANDEN AKT

Hvis rollerne vil købe stoffer, skal de først overbevise ham om, at de ikke er undercover strømere. Det er svært at få ham til at købe historien om, at de er et metalband på tourne.

Pusheren spilles af enten The Man eller af dig, hvis The Man er med til at købe stofferne.

Tager rollerne meskalin, så pas på med at give det for meget plads. Det kan give en scene et krydderi, hvis en rolle har hallucinationer, men det hele skal ikke handle om, at de ser alfer og drager. Du kan eventuelt klippe, når de tager stofferne og sætte en scene næste dag, hvor rollerne snakker om, hvad der skete, da de var på stoffer. Det er tit sjovere end rent faktisk at spille det.

Diskussion af setliste

Som forberedelse til koncerten på The Drum diskuterer gruppen, hvilke sange de skal spille, og særligt hvilken sang der får den ærefulde position som afslutningsnummeret. Det er en god scene at sætte, hvis der har været stor uenighed om den kunstneriske retning i Mäntastic.

The Man tilbyder The Beast stoffer

Inden koncerten på The Drum trækker The Man The Beast til side og tilbyder ham nogle stoffer, så han kan spille ligesom i gamle dage.

Autograf-signing uden publikum

For at promovere koncerten i Clifton har The Man sørget for, at Mäntastic skal skrive autografer i det lokale indkøbscenter. Der kommer naturligvis ikke nogen mennesker, og de lokale handlende kigger med undren på bandet, der sidder alene ved deres bord fyldt med merchandise.

Scenen må gerne fortsætte et stykke tid, så det bliver rigtig akavet. Hvis du vil smide en livline til rollerne, så lad en kæmpe fan komme lige, når de er på vej til at opgive. Fanen har en gammel tour-t-shirt med Mäntastic på og er helt oppe og støde over, at de er blevet gendannet. Han regner med at tage til Los Angeles og se dem til *Shout at the Eighties*.

Du spiller den store fan.

Protester fra kristne

Så snart det bliver kendt, at et metalband skal spille i byen, begynder en lille gruppe fundamentalistiske kristne at demonstrere udenfor The Drum. Protesten består mest i, at de synger salmer og uddeler hjemmebag og pamfletter om metals skadelige virkning på unge. Scenen er en mulighed for Lord Arcon og King Purple til at svælge i deres image som farlige metalmusikere og provokere de kristne. The Man og The Jizzard vil nok gerne undgå en konfrontation, mens The Beast er mere et wildcard, alt efter om han er faldet tilbage til sine gamle vaner.

De kristne spilles af enten dig eller The Man (hvis han ikke er med i scenen).

Interview med uduelig journalist

Den lokale avis – The Clifton Courier – har sendt en rapport for at interviewe bandet om deres kommende koncert i byen. Desværre har de sendt en journalist, der ikke har den fjerneste ide om, hvem Mäntastic er, og som synes, at metal er ret kikset.

Journalisten bliver ved med at kalde sangene og rollerne for forkerte navne og spørge, om de virkelig tror, at de har en chance for et comeback, når alle, der kendte dem dengang, er blevet gamle og sikkert har glemt dem?

The Man er med til interviewet, så du spiller journalisten.

The Man og pengene

Hvis The Man begynder at blive for blødsøden overfor musikerne og bare gerne vil være med i deres fællesskab, kan du lade hans emsige 23-årige chef ringe ham op og presse ham. Chefen stiller specifikke krav til, hvordan Mäntastic skal opføre sig til *Shout at the Eighties*, hvis The Man skal beholde sit job.

Bipersonen spilles af dig.

Tour-t-shirts:

T-shirts købt til koncert med et band. Hver tour har sine egne t-shirts, så man kan vise, hvornår man var til koncert. Der er et særligt sted i helvede til mennesker, der går i en t-shirt fra en tour, de ikke har set.

ANDEN AKT

FLASHBACKS

Videoptagelse: Problemer (1984)

Bandet er i gang med optagelserne af videoen til "All for One (and Metal for Me)", og pladeselskabet har slet ikke leveret det bandet havde forventet af letpåkledte piger og fyrværkeri til videoen. Nu brokker de sig til The Man.

Hvis du kørte flashback-scenen med interviewet i første akt, er det oplagt at tage udgangspunkt i den i forhold til, hvad forventningerne til videoen er. Det er kun de roller, som var meget oppe at køre over videoen, der skal være med i scenen.

Videoptagelse: Forførelsen (1984)

Efter musikvideoen er blevet færdig, og alle andre er gået hjem, deler The Jizzard en joint med en af danserne i videoen. Hun dater for øjeblikket et af de andre bandmedlemmer, men er – naturligvis – draget imod bassisten. Kan han holde sig på måtten?

Det er dig, der spiller danseren.

Lord Arcon mister en groupie (1984)

Lord Arcon har endelig fundet en groupie, der synes, at han er det mest interessante medlem af Mäntastic. Tror han. Han sidder og forklarer noget om okkultisme, da en af de andre kommer over og begynder at lægge an på hende. Pludselig er hun ikke så interesseret i guitaristen længere.

Groupien spilles af The Man.

Lord Arcon vender tilbage (igen) (1984)

For gud ved hvilken gang har Lord Arcon forladt bandet i vrede. Nu vender han tilbage for at blive en del af bandet igen. Skab endelig så mange paralleller som muligt

til de andre gange, guitaristen har forladt bandet i både nutiden og i flashback-scenerne.

King Purple bliver afvist i døren (1984)

Ozzy holder fødselsdag på den legendariske bar Whisky a Go Go i Sunset Strip, hvor alle de store fra glam-metal-miljøet kommer. Efter de varmede op for ham i Milwaukee, er King Purple overbevist om, at han er velkommen til festen. Hans navn står dog ikke på gæstelisten, og uanset hvor meget han puster sig op, bliver han ikke lukket ind. Der skal være en anden med, der ser forsangeren blive ydmyget.

Dørmanden spilles enten af dig eller af The Man.

Mäntastics sammenbrud (1985)

Indspilningen af *Bestiary* går trægt. Det er kun Lord Arcon, der møder op til tiden og i en tilstand, hvor han kan indspille. King Purple prøver, men bruger mere tid på at forsøge at komme til at hænge ud med Mötley Crüe og Ozzy. The Jizzard prøver også, men der kommer hele tiden kvinder i vejen, og jagten på Gudinden er åbenbart det vigtigste. The Beast prøver ikke. Han er helt væk på stoffer og forsvinder på ugelange drukture, hvor han ikke lader høre fra sig.

The Man har indkaldt til krisemøde for at prøve at banke bandet på plads.

Sæt scenen med udgangspunkt i de konflikter, der er blevet spillet frem i løbet af de tidligere flashback-scener, og lad spillerne vide, at bandet går fra hinanden i denne scene.

Hvis ikke gruppen er faldet fra hinanden i de foregående flashbacks, er det en rigtig god ide at sætte denne scene.

TREDJE AKT

“If metal doesn’t give that overwhelming surge of power that make the hair stand up at the back of your neck, you might never get it, and you know what? That’s okay, because judging by the 40,000 metalheads around me we’re doing just fine without you.”

Sam Dunn, *Metal: A Headbanger’s Journey*

TREDJE AKT

I tredje akt bliver Mäntastic droppet fra *Shout at the Eighties* og må sammen finde en løsning, så bandet – eller hvad der er tilbage af det – kan gå på scenen til deres afskedskoncert. Akten har ingen valgfrie scener eller flashbacks. I stedet kan både scenen, hvor rollerne kæmper for koncerten, og den allersidste scene gå i mange retninger, alt efter hvordan scenariet har udviklet sig.

Varighed: 30-45 minutter

OBVIGTARISKE SCENER

Startscene: Bandet bliver droppet fra koncerten

Mäntastic ankommer til *Shout at the Eighties*, der bliver afholdt på et stort stadion i Los Angeles. Deres grej er stillet op, og de skal holde lydprøve. Det lyder faktisk godt. Næsten ligesom dengang. Lige da alt ser ud til at lykkes, bliver The Man prikket på skulderen. Judas Priest kan godt spille alligevel, så der bliver ikke plads til Mäntastic. Faktisk er Priest allerede kommet og skal bruge deres omklædningsrum. Koncert-promoteren har en klausul i kontrakten, så de ikke skal betale Mäntastic nogen penge, hvis de ikke spiller til koncerten. Også selvom det ikke er Mäntastics egen skyld.

Men som et plaster på såret får de alle sammen adgang til backstage-området under koncerten. De får også adgang til den buffet, der normalt er forbeholdt de optrædende kunstnere. Super. Giv rollerne god tid til at reagere på nyheden.

Kampen for en genforeningskoncert

Det er meningen, at gruppen i fællesskab skal finde på en løsning, så de stadigvæk kommer til at spille en koncert. Hvad denne løsning er, kommer an på, hvad spillerne finder på. Som udgangspunkt kan det meste lade sig gøre. Det handler ikke om, at de skal lægge den perfekte plan, men om at de skal gøre noget sammen for at redde deres drøm. Hvis rollernes første forsøg er meget fesent, kan du dog lade det mislykkes. Så må de prøve noget andet.

Tre mulige løsninger:

- De bruger deres adgang til backstage-området til at overbevise nogen af de stjerner, der hænger ud om, at Mäntastic skal på scenen. Måske skal stjernen bruge sin indflydelse til at få dem tilbage på plakaten. Måske skal de bare have lov til at spille et enkelt nummer

under stjernens koncert. De kan umiddelbart snakke med tre stjerner. Rob Halford fra Judas Priest er en sofistikeret mand med rødvin i glasset og en blankpoleret isse (han blev skaldet allerede i sine tyvere). Han kan overtales, hvis rollerne viser, at de brænder for metal som kunstnerisk udtryk. Nikki Sixx fra Mötley Crüe mener ikke, at der er nogen fremtid i metal. Fremtiden tilhører hiphop. De er nødt til at overbevise ham om, at metal er det vigtigste i verden, før han hjælper dem. Det kan gøres med en inspireret tale. Ozzy Osbourne er temmelig forvirret, men kan vindes over med vilde historier om de sindssyge ting, Mäntastic har gjort som metalguder.

Hvis det kan lade sig gøre, er det The Man, der spiller disse biroller.

- De bruger deres adgang til backstage-området til at crashe en koncert og løbe ind på scenen, mens fx Ozzy spiller. De har overraskelsesmomentet på deres side og kan sikkert nå at spille en sang, inden de bliver hevet af scenen af sikkerhedsfolkene.
- De sætter en koncert op et andet sted i byen. The Man er den eneste, der har kontakterne til at kunne gøre det med så kort varsel. Denne plan kræver derfor, at de stadigvæk er på god fod med The Man og kan overtale ham til at gøre det. Det bliver nok svært at få særlig mange til at komme til koncerten.

Afslutningsscene: Genforeningskoncerten

Scenariets sidste rigtige scene foregår lige inden, bandet går på til deres genforeningskoncert. Det kan være backstage til *Shout at the Eighties* eller i baglokalet på en tilrøget bar. Lige meget hvor det er, så er der kun et forhæng, der adskiller dem og deres genforeningskoncert.

Scenen forløber ved, at rollerne sidder og snakker. Hvad de snakker om, er meget afhængig af, hvordan scenariet er gået. Oplagte eksempler kunne være:

- Selve koncerten: Er de enige om, hvilke sange de skal spille til koncerten? Hvis de crascher scenen og kun spiller én sang, hvad skal det så være? Hvis de spiller en hel koncert, hvilken sang er så afslutningsnummeret? Stil gerne spørgsmål, hvis bandet ikke selv snakker om det.
- The Man: I flere af spilstestene endte Mäntastic med at fyre The Man i scenariets sidste scene. Uanset hvad er

TREDJE AKT

det hans endelige mulighed for at være et dumt svin og give dem noget at samles imod.

- **Rollerne:** Det er sidste chance for at afslutte deres rolles historie. Du skal ikke tvinge en eksplicit afslutning frem, men fortæl gerne, at hvis de vil sige et par sidste bevingede ord, så skal det ske, inden de går på scenen. Hvis der er nogle roller, der har forladt gruppen, er det også et muligt samtaleemne.

Du kan introducere en række bipersoner, der kommer backstage. Brug dem, hvis du føler, at der er en konflikt, som har brug for at blive sat på spidsen.

Birollerne spilles enten af dig eller The Man, alt efter om han er med backstage, eller om han er blevet strittet ud af bandet:

- **Wendy Spurrier:** Hvis The Jizzard er blevet forsonet og måske har været sammen med Wendy, kan hun dukke op til koncerten. Hendes attitude er klar: Hvis The Jizzard vil noget med hende, er det her hans sidste koncert med Mäntastic. Hun vil ikke indlede noget med en teenager i midten af halvtredserne.
- **Ozzy Osbourne:** Uanset om det er til *Shout at the Eighties* eller på en lille bar, kan Ozzy komme forbi. Han vil altid gerne se et godt metal-show. Ozzy kan falde i snak med King Purple om dengang i firserne. Måske er forsangeren glad for endelig at hænge ud med en kendt. Måske konfronterer King Purple Ozzy om de gange, han føler, at Ozzy har forbigået ham.
- **Fader McCarron:** Hvis The Beast har sluppet sit indre dyr ud, kommer Fader McCarron fra hans lokale kirke til koncerten. Han vil prøve at overbevise trommeslageren om, at han har forladt Guds flok, men at han kan komme tilbage igen, hvis han bare opgiver Mäntastic. Fader McCarron vil starte med blid overtalelse, men ender med at forsøge en eksorcisme på The Beast.
- En ung knægt kommer hen til Lord Arcon. Han har ikke noget backstage-pass, men har fået talt sig forbi sikkerhedsvagterne. Han har opdaget Mäntastic gennem sine forældres gamle plader og er helt vild med "This is Not a Ritual". Mens han roser Lord Arcon, kommer sikkerhedsvagterne for at slæbe ham væk. Lægger guitaristen sig imellem? Scenen giver mest mening backstage til

Shout at the Eighties og kan bruges, hvis Lord Arcon og hans vision er blevet kørt ud på et sidespor.

Du kan presse scenen fremad ved at lade spillerne vide hvor lang tid, der er, til rollerne skal på.

Klip scenen, når rollerne går gennem forhænget og ind til deres genforeningskoncert.

Afslut scenariet med en lille beskrivelse af, hvad der sker, når de går på. Beskrivelsen kan trække på alt det, der er sket i løbet af scenariet. Måske er deres store fan fra Clifton på forreste række og headbanger. Måske er kvinden, de havde med i tourbussen, der og løfter op i sin forvaskede tour-t-shirt, så man kan se hendes bryster. Akkurat som hun gjorde i firserne.

Uanset hvad så går koncerten godt. All for One (and Metal for Me) er et *feel good* scenarie.

Hvis de crasher en koncert til *Shout at the Eighties*, når de at spille en hel sang. Først er der vild forvirring, men snart kommer de første djævehorn op. Der kommer flere og flere, og efterhånden som sangen skrider fremad, kommer hele publikum med. Da de bliver hevet af scenen, begynder publikum taktfast at råbe deres navn. Måske forbarmer bandet, de crashede, sig over dem og giver dem lov til at komme tilbage på scenen og bukke og sige tak til publikum.

Hvis de har overtalt et af de bands, der spiller til *Shout at the Eighties*, til at lade dem spille et nummer, sker nogenlunde det samme. Først ved publikum ikke, hvad der sker, men de kommer hurtigt med. Måske lægger forsangeren fra bandet, der lader dem spille, armen om King Purple og synger sangens omkvæd med ham.

Hvis de spiller på en lille bar, ser det længe ud til, at der ikke kommer noget publikum. Overhoved. Når de kigger ud gennem forhænget mellem backstage og scene, er der færre mennesker, end da de spillede i Clifton. Men da de går på, er der nogle. Og der kommer flere og flere under koncerten. Det er Mäntastic fans, der har forladt *Shout at the Eighties*, da de hørte, at deres yndlingsband ikke skulle spille alligevel. Det kan godt være, at der kun er hundred stykker, men det er nok til, at den lille bar til sidst er stuvende fuld af fans, der har ventet 29 år på at synge med på "All for One (and Metal for Me)".

KING PURPLE

A photograph of a motorcycle, likely a Harley-Davidson, with a license plate that reads "MANTASTIC". The motorcycle is parked on a street at night, illuminated by warm, reddish-orange lights. The background shows a building with a textured facade and some lights. The overall mood is gritty and classic.

**DEN STORSKYDENE OG
KARISMATISKE FORSÅNGER**

"Metal on metal. It's the only way. To Hell with tomorrow. Let's live for today."

Anvil, Metal on Metal

KING PURPLE

DENGANG

"Om jeg er antikrist?"

King Purple smiler veltilfreds, tager en slurk mere af den halvvarme Jack Daniel's foran sig og fastholder den kvindelige journalists blik.

"Der er helt sikkert en masse fædre, der mener, at jeg har ledt deres teenagedøtre i synd, hvis du forstår, hvad jeg mener... Og jeg er mere karismatisk og har en større pik end Ozzy, så jeg er en bedre antikrist, end han er... Vi har faktisk målt engang, da vi tog coke backstage til en Mötley Crüe koncert, mens deres trommeslager Tommie Lee fik et blæs af en groupie. Hende ledte jeg også i fordærv..."

Fuck yeah. Sådan taler en rigtig metalgud. Sådan lever en rigtig metalgud. I virkeligheden har King Purple aldrig været backstage til en Mötley Crüe koncert, og Ozzy talte dårligt nok med ham eller resten af Mäntastic til den ene koncert, hvor de varmede op for ham. Men en dag sker det. En dag bryder Mäntastic igennem, og så kommer alle hans historier til at ske i virkeligheden. Pladeselskabet elsker "All for One (and Metal for Me)". Singlen skal nok blive et hit. Pladen skal nok blive et hit. De skal nok blive stjerner. Nu sker det.

Det er King Purple, der får det til at ske. Han er både den karismatiske forsanger og bandets indpisker. De andre er cool nok. Dejlige drenge. Skide gode musikere. Men de har ikke hans drive til at gøre Mäntastic til verdens største band. Det er ham, der holder dem på sporet og sørger for, at deres sange har omkvæd, som publikum kan synge med på.

King Purple fokuserer igen på den kvindelige journalist og hendes spørgsmål. Okay, journalist er måske så meget sagt, men hun kunne blive journalist, når hun bliver ældre og skriver for noget større end det lokale high school blad.

"Hvorfor jeg spiller metal? *Honey*, man spiller ikke metal. Metal er noget, man er! Det er et broderskab. Både i bandet og med fansene. Det er os mod verden. Alle os, der ikke gider passe

ind i samfundet, men som bare fester og har det fedt. Det er det, der får mig til at leve. Når publikum går amok til "Creature of the Night" eller tænder lighterne til "Slip into You". Når Arcon fyrer en solo af, mens Beastie og Jizzard holder rytmen stram som en nonnekusse. Når jeg drikker Jack D efter koncerten sammen med Ozzy og drengene. Så lever jeg, mand. Forstår du det?!"

King holder op med at tale. Kigger på pigen overfor sig. Hun er tryllebundet af hans intensitet. Hans passion. Hun ser ham som den metalgud, han virkelig er.

"Selvfølgelig forstår du det ikke. Metal er ikke noget, man skal forstå. Det er noget, man skal kaste sig ud i og opleve. Blive opslugt af. Som et hav af fællesskab, hvor vi alle sammen bliver et. Der er ingen, der kan forklare metal... Jo, måske Rob Halford fra Priest..."

Øjenkontakt igen. King Purple rykker lidt tættere på. Hun er på krogen. Han har måske ikke knaldet helt så mange groupies, som han påstår, og slet ikke lige så mange som Mäntastics bassist The Jizzard, men det virker stadigvæk ret godt at være den karismatiske forsanger for et up-and-coming metalband.

KING PURPLE

NU

Der er stille i frokoststuen. Nogle af de andre medarbejdere i catering-firmaet smiler høfligt. Andre vender det hvide ud af øjnene. Ingen griner. Ingen high fiver ham. King Purple ved godt, at han har fortalt historien før. Mange gange. Men den er bare så fed. Der er sgu ingen af de andre ansatte hos Feranna Catering, der har været nødt til at drikke Rob Halford under bordet, fordi han blev ved med at lægge an på dem.

King Purple kan ikke længere huske, om det egentlig er sket, eller om det bare er endnu en af hans historier. Faktisk er der meget af firserne, der står som en uklar blanding af virkelighed, drømme og løgne. Sådan går det, når man lever livsstilen med whisky til morgenmad og coke til frokost. Han er ret sikker på, at han levede sådan.

Han begynder at laste varevognen. Han skal levere frokost tre forskellige steder i den gudsforladte forstad til Milwaukee. Samme forstad som han voksede op i. Hvordan fanden endte det sådan her? De skulle jo have været større end Priest. Vilderen end Crüe. Det blev The Man – deres manager – ved med at sige. Det løb bare ud i sandet. De kom aldrig tættere på et hit end de par gange, hvor "All for One (and Metal for Me)" blev spillet på MTV. De spillede aldrig en større koncert end den ene gang, de varmede op for Ozzy. Det hele faldt fra hinanden, da de skulle indspille deres andet album. King Purple kan ikke engang huske hvorfor længere, men snart var der ikke mere Mäntastic. Firserne sluttede. Pludselig skulle musik være dystert og handle om

barndomstraumer i stedet for om at have det sjovt og få masser af fisse. King Purple hadede 90'erne.

Nu arbejder han i et dødsygt job om dagen og synger i næsten lige så dødsyge coverbands om aftenen. Det værste er næsten, at han ikke engang kan få lov til at synge sine egne sange, fordi de unge musikere, han spiller med, ikke har nogen ide om, hvem Mäntastic er. Uanset hvor mange historier King Purple fortæller om gamle dage.

Han putter et af de gamle kassetbånd i varevognens båndafspiller. Bliver overvældet af tågede minder om grupies, sprut, coke og fællesskab. Det er ikke det samme længere. Nu står han på en alt for lille scene og prøver at overdøve ti fulde idioter på den lokale bar. Nu leder han febrilsk efter en midaldrende kvinde, der kan huske King Purple, eller som bliver imponeret af hans historier, om dengang han lærte Vince Neil fra Mötley Crüe at synge.

Mobiltelefonen ringer. Mellemlederen på 23 har forbudt dem at tale i telefon, når de kører. *Fuck it*. Der er stadigvæk lidt oprør tilbage i King Purple. Han genkender stemmen med det samme. The Man har fået Mäntastic på programmet til det store firser-revival-show *Shout at the Eighties* i Los Angeles. Nu sker det. Endelig. Han kan se publikum for sig. Høre dem skribe. Mærke fællesskabet, musikken og opmærksomheden. Det er det, han er født til. Fuck Ferrana Catering, deres beige varevogn og deres emsige mellemleder. Nu skal han leve igen.

King Purple er sjov fordi...

Han er en selvoptaget idiot, der fortæller vilde løgnehistorier for at virke sejere.

King Purple er sympatisk fordi...

Han kæmper for at Mäntastic skal klare den og tror virkelig på, at fællesskabet med bandet og publikum er det vigtigste i verden.

KING PURPLE

MÄNTASTIC

Mäntastic blev dannet i 1982 og udgav deres eneste album – med titlen *Mäntastic* – i 1984, da glam-metallen var på sit allerhøjeste, men også så småt var begyndt at blive udvandet. Bandet havde et mindre hit med sangen "All for One (and Metal for Me)", der blev spillet et par gange på MTV. De turnerede en del for at promovere deres album. Den største koncert, de spillede, var som opvarmning for Ozzy Osbourne i Milwaukee, hvor 20.000 mennesker headbangede til deres sange.

Alle medlemmerne af bandet var rejst til Los Angeles fra forskellige dele af USA for at jage drømmen om at blive stjerner. I L.A. blev de introduceret til hinanden af The Man, der senere blev deres manager. I bandets tidlige dage fandt de på, at alle skulle have cool og metal-agtige navne. Derfor hedder forsangeren King Purple, guitaristen Lord Arcon, bassisten The Jizzard og trommeslageren The Beast.

Det var endnu ikke blevet til det store gennembrud, da Mäntastic i 1985 gik i studiet for at indspille deres andet album, der havde arbejdstitlen *Bestiary*. Af uvisse årsager gik bandet dog fra hinanden inden albummet blev færdigt. Ingen af medlemmerne har gjort det store væsen af sig indenfor musikbranchen siden da.

Ifølge bandets pressemateriale i forbindelse med udgivelsen af *Mäntastic* er de inspireret af Judas Priest, Ozzy Osbourne og Mötley Crüe. Med deres egne ord, så handler sangene på albummet om "...at være ung og forelsket i livet og alle dets muligheder, men også om dybere mytologiske og okkulte temaer".

MÄNTASTIC

A SIDE

- 1: All for One (and Metal for Me)
- 2: Barbarian Queen
- 3: I Love to go Down
- 4: Slip into You
- 5: Fight Like Hell

B SIDE

- 6: Enter the Goddess
- 7: Take on the World
- 8: Creature of the Night
- 9: Lick My Action
- 10: This is Not a Ritual (Instrumental)

BANDET BESTOD AF:

King Purple: Den karismatiske og storskydende forsanger, der aldrig lader sandheden komme i vejen for en god historie.

Lord Arcon: Den mystiske og kunstneriske guitarist, der igen og igen forlader bandet i vrede, men altid kommer tilbage igen.

The Beast: Den vanvittige og fordrukne trommeslager, der lever mere og vildere end nogen anden.

The Jizzard: Den dameglade og charmerende bassist, der efterlader et spor af knuste hjerter og kønssydomme i sin jagt på den ægte kærlighed.

The Man: Den ambitiøse og dominerende manager, der ser sig selv som bandets sande leder.

LORD ARGON

**DEN MYSTISKE OG
KUNSTNERISKE GUITARIST**

“I consider what we do art, and art can be a reflection of society. I guess we’re picking up the dark reflections.”

Tom Araya, Slayer

LORD ARCON

DENGANG

Lord Arcon tænder de fem lys, der markerer spidserne i stjernen. Han har brugt sin maling med skarntydesaft og svovl til at tegne på hotelværelsets gulv. De særlige ingredienser giver en bedre kommunikation med de okkulte energier Hans krop sitrer stadigvæk efter aftenens koncert. Han etablerede kontakt i dag. Da han spillede soloen til "Barbarian Queen", kunne Arcon mærke en tilstedeværelse. Kortvarigt.

De andre ødelagde den. Fucking spader. Hvorfor kan de ikke forstå, at hans soli er nødt til at være ekstra lange og komplekse, hvis den rituelle dimension af deres musik skal realiseres?

"Kommer du ikke i seng? Jeg ligger og bliver ensom"

Pigen i sengen afbryder Lord Arcons tanker. Han vender sig om og åbner langsomt sin spraglede kaftan. Lader den falde og står nøgen, så hun kan beundre de komplekse okkulte mønstre, han maler på sin krop før hver koncert.

"Det var så vildt, da I spillede den der... hvad hedder den nu..?"

"Barbarian Queen? Den med min lange solo?!"

"Nej... Den der rigtigt fede... All for One!"

Lord Arcon krymper sig. Han hader "All for One (and Metal for Me)". Hader hvert eneste banale ord i den lortesang. Hader at han aldrig får lov til at spille en ordentlig solo i den. Hader at det er den sang, alle forbinder med Mäntastic, bare fordi den er blevet spillet et par gange på MTV.

"Hvad fanden snakker du om?! Den sang repræsenterer alt, hvad der er galt med det her band! Kan du ikke se, at det er den slags overfladiske pis, der holder mig tilbage? Vi kunne lave større kunst end Mozart og Bach! Men næ nej! De

andre idioter vil hellere spille det samme lortemusik som alle andre! De vil være et skide popband som Mötley Crüe. Jeg burde skride fra dem igen! Så kan de se, hvor langt de når!"

Pigen ser forskræmt på ham. Lord Arcon er ligeglad. Det eneste han tænker på, er at forlade bandet, der holder ham tilbage som kunstner. Han har gjort det før. Igen og igen forlader han Mäntastic. Igen og igen kommer han tilbage. Nogle gange kommer han selv med halen mellem benene. Andre gange kommer bandet efter ham og overtaler ham til at blive. Uanset hvad ender han altid med at komme tilbage. Der er et eller andet særligt ved Mäntastic. En skæbne, der holder dem sammen.

Han sukker. Lægger forsigtigt guitaren ned i sengen. Lægger sig mellem den og pigen. Han bliver i bandet. Indtil videre. Man skal ikke sætte sig op mod universets vilje. Hun sætter sig overskrevet på ham. Lord Arcon griber sin guitar og begynder på endnu en solo. Sex er nu den bedste af alle mystiske energier.

LORD ARCON

NU

"Lad os alle sammen skåle og ønske David en rigtig glædelig Bar Mitzvah!"

Hele rummet skåler, og Lord Arcon leder bandet igennem endnu en gang kønsløs elevatormusik, som selv de ældste kan danse med til. Lorte job. Hvordan fanden gik han fra at være den mest lovende guitarist i verden til at spille suppe-steg-og-is musik til bryllupper og runde fødselsdage?

I det mindste lever han stadigvæk af at spille musik. Der er altid masser af runde fødselsdage i Tampa, Florida, og han er klart den bedste musiker, der arbejder for Special Occasions Music, Magic and Show. Den eneste musiker. Den eneste der har stået på en rigtig scene og været en del af det fællesskab, der kun findes i et ægte band.

Der er pause. Han tager den krøllede Camel-pakke frem. Napper en smøg og tænder lighteren. Han kigger rundt på de bebumsede knægte, han er ude og spille med i dag. Dilettanter. Han puster roligt røgen ud og kigger bassisten i øjnene. Han er højest tyve. Ved intet om Mäntastic, og hvem Lord Arcon var før i tiden. Ved ikke en skid om noget.

"Du var ude af takt!"

Lord Arcon slår ud med hånden, da han siger det. De mange okkulte symboler på hans armbånd rasler under den dårligt siddende smoking-jakke. Skide *dress code*. Knægten stirrer tomt på ham.

"Du var ude af takt i sidste nummer. Jeg gider ikke det pis. Hvis du skal spille med mig, skal du fandeme tage Musikken seriøst."

Bassisten vender det hvide ud af øjnene. Han har ikke spillet med Lord Arcon før, men han har hørt rygterne om ham. Om hans perfektionisme. Lord Arcon ved godt, at de andre i firmaet griner bag hans ryg. Fuck dem. Det er deres tab. Han er kunstner, ikke spejderleder. Han giver dem den rene, uindpakkede sandhed.

Bilen kører for næsen af ham, da de er færdige med at spille. Det sidste han ser, er bassisten der rækker en fuck-finger ud af vinduet mod ham. Arcon er hverken overrasket eller skuffet. Der var alligevel kun et band, der var al det *bullshit* værd.

Han måtte gå hele vejen hjem. Nu sidder han nøgen med fødderne i en balje med varmt vand. Den lille loftslejlighed dufter tungt og sødt af den særlige tibetanske røgelse, som han har købt i den lokale okkulte biks. De aner ikke en skid om, hvad ægte okkultisme er. Lord Arcon rækker ud efter sin guitar, da telefonen ringer. Det er The Man, Mäntastics gamle manager. Han har fået bandet på programmet til det store firser-revival-show *Shout at the Eighties* i Los Angeles.

Lord Arcon lyder skødesløs, da han accepterer at deltage. De skulle jo nødtigt tro, at han ikke har gang i noget. Da røret bliver lagt på, griber han sin guitar og danser nøgen rundt, mens han for gud ved hvilken gang spiller den akustiske indledning til Mäntastics eksperimenterende instrumentalnummer "This is Not a Ritual".

Universet og de okkulte skæbnekræfter er ikke færdige med dem endnu.

Lord Arcon er sjov fordi...

Han er prætentios idiot, der tror, at hans musik er kunstnerisk kommunikation med okkulte kræfter, og som slår hårdt ned på alle, der ikke lever op til hans krav om kvalitet.

Lord Arcon er sympatisk fordi...

Han elsker virkelig musikken, for det den er i sig selv, over alt andet i verden.

LORD ARCON

MÄNTASTIC

Mäntastic blev dannet i 1982 og udgav deres eneste album – med titlen *Mäntastic* – i 1984, da glam-metallen var på sit allerhøjeste, men også så småt var begyndt at blive udvandet. Bandet havde et mindre hit med sangen "All for One (and Metal for Me)", der blev spillet et par gange på MTV. De turnerede en del for at promovere deres album. Den største koncert, de spillede, var som opvarmning for Ozzy Osbourne i Milwaukee, hvor 20.000 mennesker headbangede til deres sange.

Alle medlemmerne af bandet var rejst til Los Angeles fra forskellige dele af USA for at jage drømmen om at blive stjerner. I L.A. blev de introduceret til hinanden af The Man, der senere blev deres manager. I bandets tidlige dage fandt de på, at alle skulle have cool og metal-agtige navne. Derfor hedder forsangeren King Purple, guitaristen Lord Arcon, bassisten The Jizzard og trommeslageren The Beast.

Det var endnu ikke blevet til det store gennembrud, da Mäntastic i 1985 gik i studiet for at indspille deres andet album, der havde arbejdstitlen *Bestiary*. Af uvisse årsager gik bandet dog fra hinanden inden albummet blev færdigt. Ingen af medlemmerne har gjort det store væsen af sig indenfor musikbranchen siden da.

Ifølge bandets pressemateriale i forbindelse med udgivelsen af *Mäntastic* er de inspireret af Judas Priest, Ozzy Osbourne og Mötley Crüe. Med deres egne ord, så handler sangene på albummet om "...at være ung og forelsket i livet og alle dets muligheder, men også om dybere mytologiske og okkulte temaer".

MÄNTASTIC

A SIDE

- 1: All for One (and Metal for Me)
- 2: Barbarian Queen
- 3: I Love to go Down
- 4: Slip into You
- 5: Fight Like Hell

B SIDE

- 6: Enter the Goddess
- 7: Take on the World
- 8: Creature of the Night
- 9: Lick My Action
- 10: This is Not a Ritual (Instrumental)

BANDET BESTOD AF:

King Purple: Den karismatiske og storskydende forsanger, der aldrig lader sandheden komme i vejen for en god historie.

Lord Arcon: Den mystiske og kunstneriske guitarist, der igen og igen forlader bandet i vrede, men altid kommer tilbage igen.

The Beast: Den vanvittige og fordrukne trommeslager, der lever mere og vildere end nogen anden.

The Jizzard: Den dameglade og charmerende bassist, der efterlader et spor af knuste hjerter og kønssygdomme i sin jagt på den ægte kærlighed.

The Man: Den ambitiøse og dominerende manager, der ser sig selv som bandets sande leder.

THE BEAST

**DEN FORDRUKNE OG
VANVITTIGE TROMMESLÅGER**

“We were young, fucked up, and worshiped for it. Words like consequences, responsibility, morality, and self-control didn’t apply to us.”

Nikki Sixx, *The Dirt: The Confessions of the World’s Most Notorious Rock Band*

THE BEAST

DENGANG

"Sut min solgyldne gudepik!"

The Beast hiver med et erfarent svirp med hånden bæltet ud af sine læderbukser, så de glider ned og afslører hans stive pik. I den anden hånd har han en åben flaske Jack Daniel's. Han drikker dybt. Det løber ned over hans hage og hans bryst med den gigantiske ørnetatoveringen han fik lavet, da han var helt væk på peyote i Mexico.

To purunge piger begynder at tage The Beasts whiskystinkende pik under kærlig behandling. Han læner sig tilbage i sofaen og kigger på dem. Det er kedeligt. Sex er så almindeligt. To piger, tre piger, tvillinger. *Who gives a fuck?* The Beast vil have det vildere. Han vil suge hver eneste sindssyg oplevelse ud af livet, inden han forlader det som 27-årig lige som alle de andre store.

Folk går forbi The Beast og de to piger og high fiver ham eller kaster djævehorn i hans retning. Det er det fede ved metalmiljøet: folk sætter pris på, at man prøver at nyde livet i fulde drag.

Og hey, musikken er okay. Det er ikke noget, han tænker så meget over. Når de spiller, er han tit for langt væk på en bizar blanding af sprut og stoffer til at opfatte, hvad der sker til koncerten. The Beast husker korte glimt af adrenalinrus, når han hamrer så hårdt løs på trommerne, at både de og trommestikkerne smadrer.

Publikum elsker The Beast. Han er ikke ligesom trommeslagere i andre bands, der bare gemmer sig bag deres trommesæt. Han er uforudsigelig og farlig. Endnu vildere end Tommy Lee fra Mötley Crüe. The Beast er kendt for at spille med brændende trommestikker, som han behandler som en sabelslugers klinge eller tyrer ud blandt publikum. Det er i hvert tilfælde, hvad de andre i bandet fortæller ham. Stofferne og sprutten gør det svært at huske, men det lyder som noget, han kunne finde på.

Resten af bandet bliver nogle gange sure, fordi han spiller for sjusket, når han er på stoffer, og maltrakterer publikumsfavoritter som "All for One (and

Metal for Me)" og "Barbarian Queen". Det meste af tiden er de bare imponerede og prøver at følge med i hans tempo. Det kan de lige så godt glemme. De er bare almindelige dødelige. Han er The Beast.

Selvom de andre ikke kan hamle op med hans sindssyge livsstil, så er det fantastisk at spille i Mäntastic. Han ville slet ikke kunne opleve så meget, hvis han ikke var med i et metalband, som snart bryder igennem. "All for One (and Metal for Me)" er allerede blevet spillet flere gange på MTV, så det er kun et spørgsmål om tid, før hele verden ved, at The Beast er den største og mest sindssyge metalgud i verden. Allerede nu er der flere damer, mere sprut og flere stoffer i hans liv end nogensinde før, og han elsker det.

Ikke lige nu. Lige nu keder han sig. Det er jo bare en trekant. The Beast rejser sig op fra sofaen. De to piger klynger sig til ham. Han skubber dem væk, griber en ny flaske Jack Daniel's fra bordet og tømmer den. Det er hans tredje dag. Han kan også godt begynde at mærke det. The Beast staverer hen til sin taske. Der burde ligge en golfkølle, en revolver og nogle virkelig store kanonslag.

Nu skal der fandeme sættes gang i den fest...

THE BEAST

NU

The Beast lægger telefonen fra sig på sofabordet ved siden af biblen, retter på fløjsbukserne og kigger nervøst på sin kone og to teenagedøtre.

"Er der noget galt, far?"

"Nej, min skat. Jeg synes, at du og din søster skal gå ned til kirken og spørge pastor McCarron, om der er noget I kan hjælpe ham med. Jeg har lige noget, jeg skal snakke med jeres mor om."

Noget. Det tør vist siges. Havde Mäntastics gamle manager bare ringet på et andet tidspunkt. Så kunne The Beast have sagt nej til hans tilbud om at gendanne bandet for at spille til det store firser-revival-show *Shout at the Eighties*. Hvad kan han gøre nu? Den altødelæggende tornadosæson i Alabama har efterladt deres lokale kirke som pindebrænde. Hvordan kan han andet end at sige ja?

The Beast sukker. Han troede virkelig, at han var færdig med den verden. Færdig med metallen, fristelserne og galskaben. Han har utallige gange takket Gud for, at Mäntastic ikke fik det store gennembrud, deres manager havde lovet dem. At de ganske langsomt gik i opløsning og aldrig fik indspillet deres andet album.

I de år var The Beast tæt på at drikke, ryge og sniffe sig i en tidlig grav. Så fandt han Jesus. Eller Jesus fandt ham. Han blev *clean*. Begyndte at gå regelmæssigt i kirke. Brugte de sidste penge fra tiden i Mäntastic på at få ændret sin gigan-

tiske tatovering på brystet til et kors med den lidende frelser. Udyret inden i ham blev spærret inde i et bur. Nu er han den hengivne ægtemand og far til to smukke døtre.

Føler han sig lige så meget i live som før? Nej, selvfølgelig ikke. Udyret inden i kaster sig mod tremmerne i sit bur. The Beast slipper aldrig af med lysterne. Det var sjovt at være den vildeste mand i metalmiljøet og trommeslager i et tiljuble band på vej frem. Nu er hver dag en kamp for ikke at sætte sig ud i bilen, køre væk og genoptage sit tidligere liv. Indtil videre har han – med Jesu hjælp – vundet kampen, men tør han gå tilbage i løvens hule?

Hans kones holdning er klar. Gør det. Gud har givet ham en mulighed for at skaffe penge til genopbygningen af deres kirke. Hun ved ikke, hvad hun taler om. The Beast går aldrig i detaljer, når han taler om sin fortid. Taler aldrig om lysterne inden i ham. Det ville chokere hende for meget. Alligevel ved han, at hun har ret. At han må gøre det for kirken. Og måske en smule for at føle sig mere i live, end hvad græsslåning, forældremøder og træning af pigernes softball-hold kan gøre for ham.

Han tager hendes hånd.

"Jeg gør det. Kirken har brug for pengene, og det bliver også meget hyggeligt at se de gamle drenge igen. De er sikkert også blevet ordentlige folk nu. Så kan vi fortælle historier, om dengang vi var unge og vilde... Jeg lover, at jeg kommer direkte hjem, når vi har overstået koncerten..."

The Beast er sjov fordi...

Han er bindegals og kan finde på hvad som helst.

The Beast er sympatisk fordi...

Han faktisk prøver at være et uselvisk og godt menneske.

THE BEAST

MÄNTASTIC

Mäntastic blev dannet i 1982 og udgav deres eneste album – med titlen *Mäntastic* – i 1984, da glam-metallen var på sit allerhøjeste, men også så småt var begyndt at blive udvandet. Bandet havde et mindre hit med sangen "All for One (and Metal for Me)", der blev spillet et par gange på MTV. De turnerede en del for at promovere deres album. Den største koncert, de spillede, var som opvarmning for Ozzy Osbourne i Milwaukee, hvor 20.000 mennesker headbangede til deres sange.

Alle medlemmerne af bandet var rejst til Los Angeles fra forskellige dele af USA for at jage drømmen om at blive stjerner. I L.A. blev de introduceret til hinanden af The Man, der senere blev deres manager. I bandets tidlige dage fandt de på, at alle skulle have cool og metal-agtige navne. Derfor hedder forsangeren King Purple, guitaristen Lord Arcon, bassisten The Jizzard og trommeslageren The Beast.

Det var endnu ikke blevet til det store gennembrud, da Mäntastic i 1985 gik i studiet for at indspille deres andet album, der havde arbejdstitlen *Bestiary*. Af uvisse årsager gik bandet dog fra hinanden inden albummet blev færdigt. Ingen af medlemmerne har gjort det store væsen af sig indenfor musikbranchen siden da.

Ifølge bandets pressemateriale i forbindelse med udgivelsen af *Mäntastic* er de inspireret af Judas Priest, Ozzy Osbourne og Mötley Crüe. Med deres egne ord, så handler sangene på albummet om "...at være ung og forelsket i livet og alle dets muligheder, men også om dybere mytologiske og okkulte temaer".

MÄNTASTIC

A SIDE

- 1: All for One (and Metal for Me)
- 2: Barbarian Queen
- 3: I Love to go Down
- 4: Slip into You
- 5: Fight Like Hell

B SIDE

- 6: Enter the Goddess
- 7: Take on the World
- 8: Creature of the Night
- 9: Lick My Action
- 10: This is Not a Ritual (Instrumental)

BANDET BESTOD AF:

King Purple: Den karismatiske og storskydende forsanger, der aldrig lader sandheden komme i vejen for en god historie.

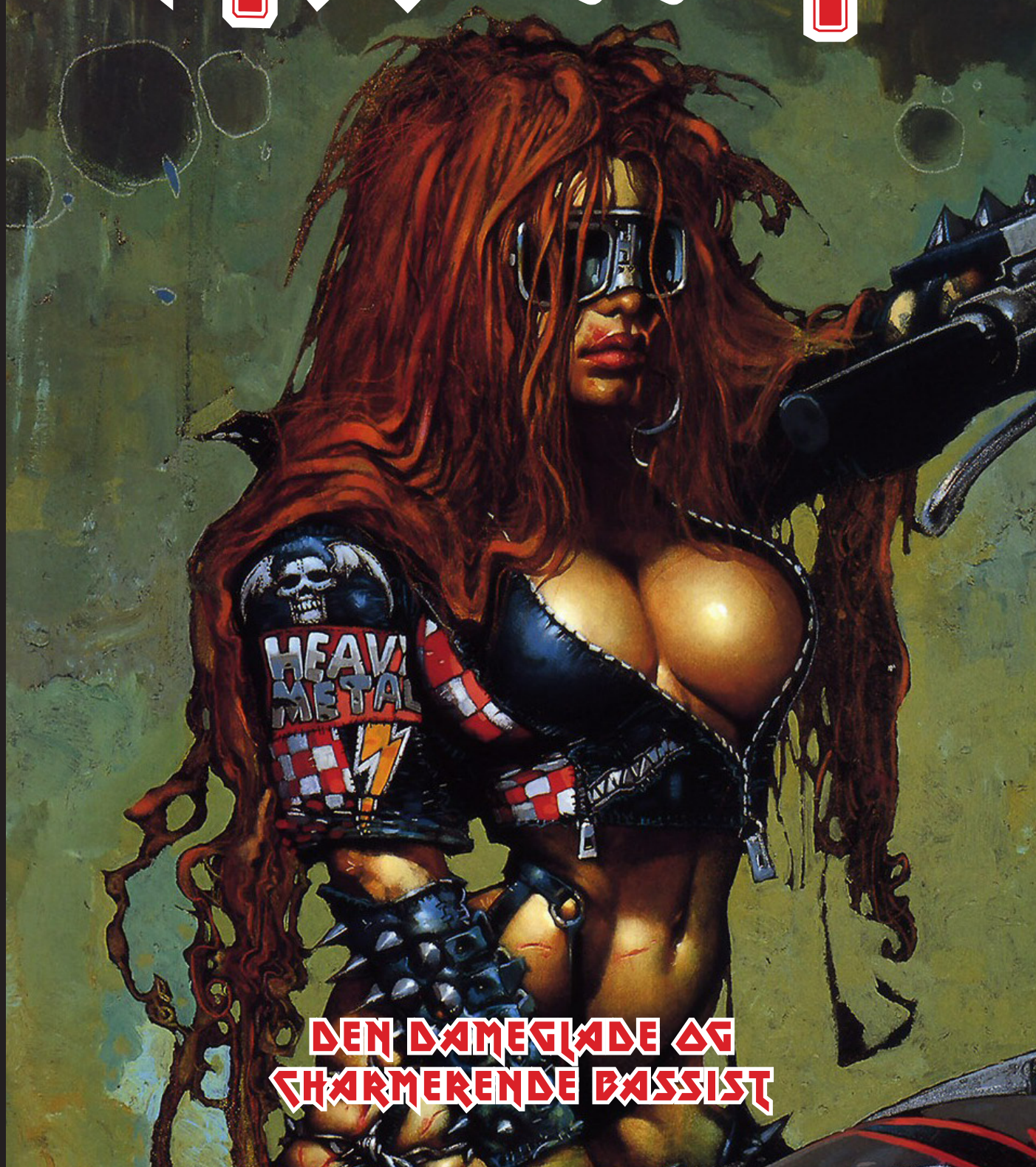
Lord Arcon: Den mystiske og kunstneriske guitarist, der igen og igen forlader bandet i vrede, men altid kommer tilbage igen.

The Beast: Den vanvittige og fordrukne trommeslager, der lever mere og vildere end nogen anden.

The Jizzard: Den dameglade og charmerende bassist, der efterlader et spor af knuste hjerter og kønssygdomme i sin jagt på den ægte kærlighed.

The Man: Den ambitiøse og dominerende manager, der ser sig selv som bandets sande leder.

THE JIZZARD

**DEN DAMEGLÆDE OG
CHARMERENDE BASSIST**

"I love women. I think they should be naked backstage all the time."

- Lemmy, Motörhead

THE JIZZARD

DENGANG

“Fuck dig! Fuck alt dit *bullshit!* Fuck din lille klamme pik!”

Drinken rammer The Jizzard i ansigtet, før han når at svare, at kvinden foran han ikke havde problemer med hans piks størrelse i går aftes på barens toilet. Og hjemme hos ham bagefter. To gange.

Hun vender sig om og marcherer ud af baren. The Jizzard tørrer drinken af ansigtet, trækker på skuldrene og vender sig om mod de to piger, han snakkede med før. Det her er sket før. Hvad havde hun regnet med? Han er The Jizzard. Den største kvindebedårer i Los Angeles med alt hvad der følger med af knuste hjerter og kønssygdomme.

Hvem skulle have troet det? Det er under tre år siden, at Wendy Spurrier ydmygede ham til skolens afdansningsbal. Hun skulle bare se ham nu. Læderbukser, cowboyvest og langt sort hår. En dame under hver arm. Bassist i et metalband med et hit, der allerede er blevet spillet flere gange på MTV. The Jizzard er kommet langt, siden han hver dag efter skole gemte sig på sit værelse og hørte Judas Priest.

Det var det, der holdt ham oppe. Metallen. Tanken om at der et sted derude – udenfor Clifton, Colorado – fandtes andre som ham, der også ville kaste djævehorn og skrig med, når Rob Halford fra Priest sang *Metal Gods* og *Breaking the Law*. Metallen blev hans redning.

Han begynder at kysse den ene af pigerne på halsen. Den anden har allerede hånden nede i hans bukser. The Jizzard så dem fra scenen. Så lysten til hans pik i deres øjne, da de sluttede af med hittet “All for One (and Metal for Me)”. Han lod dem vente. Ville ikke gå glip af coke med resten af bandet efter koncerten. The Jizzard ved ikke, hvad han skulle gøre uden Mäntastic. De er et broderskab. En bande der står sammen mod resten af verden.

Okay. Mere en bande er de heller ikke. Når sandheden skal frem, er han kommet til at knalde flere piger, de andre bandmedlemmer datede.

Hvad fanden skal han gøre? Han er The Jizzard, og alle kvinder vil have ham. Groupies på jagt efter den nye hotte musiker. Afdankede forstadsmodre på jagt efter en enkelt nats eventyr. Naive piger der lige er steget af langdistancebussen fra Iowa. The Jizzard er ligeglad. Han leder efter sin Gudinde. Kvinden. Hende der vil elske ham for evigt. Ikke ligesom Wendy. Derfor er han nødt til at kneppe alle kvinder, han møder. Ellers overser han hende måske. The Jizzard ved godt, at han er en uforbederlig romantiker. Sange som “Barbarian Queen”, “Slip into You” og “Enter the Goddess”, som han har skrevet tekst til, er dybtføjte kærlighedserklæringer til en kvinde. Til alle kvinder.

Han tager fat i de to piger og leder dem mod døren ud til gaden. Erfaring har vist, at toilettet er for trangt til en trekant. Den fejl begår man kun en gang. Siden da har han altid haft en varevogn med madrasser holdende på parkeringspladsen.

De passerer Vince Neil på vej ud. Den legendariske forsanger fra Mötley Crüe er omgivet af sit eget harem af piger. Han løfter sit glas med Jack Daniel's og skåler mod The Jizzard. Endelig er han en af *the cool guys*. En metalgud. Så mangler han kun at finde sin Gudinde. Lige nu skal han bare have det sjovt. Han er ung. Der er masser af tid.

THE JIZZARD

NU

The Jizzards hånd rammer snooze-knappen på væggeuret for sjette gang i træk. Han skal virkelig pisse nu. Godt hun er gået. Så slipper hun for at se The Jizzard vakle mod toilettet med underbukserne halvt nede over de rynkede ballerne og kondomet hængende fra sin slappe pik.

På vej tilbage fra toilettet glider hans blik over det lille værelse. Tøjbunkerne på gulvet. De mange fyldte askebægre. Den tomme pakke Viagra på sengebordet. Han har brug for potenspillerne. Selv med dem har han svært ved at kneppe. Uden dem ville han ikke kunne en skid. Det er kun, når han spiller pik og tænker på Wendy Spurrier, at han kan undvære dem.

Hun har efterladt sit telefonnummer. The Jizzard krøller sedlen sammen. Smider den ud uden at kigge på den. Der var engang, hvor han troede, at hver eneste kvinde, der fulgte med ham hjem eller om i varevognens bagagerum, kunne være hans Gudinde. Det gør han ikke længere. Alligevel bliver han ved. Det er svært at lære en gammel hund nye tricks. Han er The Jizzard, og han elsker kvinder. Alle kvinder. Uden det er han bare en nørd fra Clifton, Colorado.

En nørd der engang troede, at han skulle være stjerne. Sådan blev det aldrig. Mäntastic løb ud i sandet og fik ikke deres store gennembrud. Deres andet album blev aldrig indspillet, og han har ikke set de andre siden. The Jizzard savner dengang, det var dem mod resten af verden. Det ville være

så let at tage kontakt. Snakke om gamle dage. Måske mødes. For et par år siden fik han endda fremskaffet King Purples telefonnummer. The Jizzard kunne ikke få sig selv til at ringe. Han sad med telefonen i hånden hver dag i en uge og stirrede ned på tasterne. Resten af bandet er garanteret kommet videre. De har sikkert gang i alt mulig fedt i deres liv. Hvorfor skulle de have lyst til at ses igen efter så lang tid?

I det mindste har han stadigvæk musikken. Det var den, der reddede ham, da han var ung, og det er den, han holder fast i nu. Efter en hård dag som IT-supporter, er der ikke noget bedre end at komme hjem og sætte Judas Priest på anlægget. Så tager han den sorte basguitar ned fra væggen og spiller med, mens han husker dengang, han næsten var en metalgud.

Telefonen ringer og afbryder The Jizzards tanker. Det er Mäntastics manager The Man. Han har skaffet dem en plads til det store firser-revival-show *Shout at the Eighties*. The Jizzard har dårligt nok lagt på, inden han begynder at pakke. Nu får han endelig muligheden for at være det sted, hvor han har følt sig mest hjemme i sit liv: Sammen med drengene. Så kan resten af verden fandeme bare komme an.

The Jizzard åbner skuffen under sengebordet. Tager først en pakke Viagra. Så to. Han tøver et kort øjeblik og tager så alle pakkerne. Alting kan ske, når man er *on the road*. Hvem ved? Måske finder han endelig sin Gudinde.

The Jizzard er sjov fordi...

Hans trang til at knalde alle damer i sin jagt på Gudinden både skaber den ene uheldige situation efter den anden og undergraver hans selvretfærdige ævl om, hvor meget han elsker kvinder.

The Jizzard er sympatisk fordi...

Han i sidste ende bare er en nørd, der har fundet et fællesskab i metalmiljøet. Et fællesskab, der måske er vigtigere end hans søgen efter sin Gudinde.

THE JIZZARD

MÄNTASTIC

Mäntastic blev dannet i 1982 og udgav deres eneste album – med titlen *Mäntastic* – i 1984, da glam-metallen var på sit allerhøjeste, men også så småt var begyndt at blive udvandet. Bandet havde et mindre hit med sangen "All for One (and Metal for Me)", der blev spillet et par gange på MTV. De turnerede en del for at promovere deres album. Den største koncert, de spillede, var som opvarmning for Ozzy Osbourne i Milwaukee, hvor 20.000 mennesker headbangede til deres sange.

Alle medlemmerne af bandet var rejst til Los Angeles fra forskellige dele af USA for at jage drømmen om at blive stjerner. I L.A. blev de introduceret til hinanden af The Man, der senere blev deres manager. I bandets tidlige dage fandt de på, at alle skulle have cool og metal-agtige navne. Derfor hedder forsangeren King Purple, guitaristen Lord Arcon, bassisten The Jizzard og trommeslageren The Beast.

Det var endnu ikke blevet til det store gennembrud, da *Mäntastic* i 1985 gik i studiet for at indspille deres andet album, der havde arbejdstitlen *Bestiary*. Af uvisse årsager gik bandet dog fra hinanden inden albummet blev færdigt. Ingen af medlemmerne har gjort det store væsen af sig indenfor musikbranchen siden da.

Ifølge bandets pressemateriale i forbindelse med udgivelsen af *Mäntastic* er de inspireret af Judas Priest, Ozzy Osbourne og Mötley Crüe. Med deres egne ord, så handler sangene på albummet om "...at være ung og forelsket i livet og alle dets muligheder, men også om dybere mytologiske og okkulte temaer".

MÄNTASTIC

A SIDE

- 1: All for One (and Metal for Me)
- 2: Barbarian Queen
- 3: I Love to go Down
- 4: Slip into You
- 5: Fight Like Hell

B SIDE

- 6: Enter the Goddess
- 7: Take on the World
- 8: Creature of the Night
- 9: Lick My Action
- 10: This is Not a Ritual (Instrumental)

BANDET BESTOD AF:

King Purple: Den karismatiske og storskydende forsanger, der aldrig lader sandheden komme i vejen for en god historie.

Lord Arcon: Den mystiske og kunstneriske guitarist, der igen og igen forlader bandet i vrede, men altid kommer tilbage igen.

The Beast: Den vanvittige og fordrukne trommeslager, der lever mere og vildere end nogen anden.

The Jizzard: Den dameglade og charmerende bassist, der efterlader et spor af knuste hjerter og kønssygdomme i sin jagt på den ægte kærlighed.

The Man: Den ambitiøse og dominerende manager, der ser sig selv som bandets sande leder.

THE MAN

**DEN AMBITIØSE OG
DOMINERENDE MANAGER**

“Anyone who tells you they got into rock n’ roll for reasons other than girls, fame and money is full of shit.”

Gene Simmons, Kiss

THE MAN

DENGANG

“Tak skal I have! I har været et fantastisk publikum!”

The Man kan høre King Purples afskedssalut til publikum fra sin position i backstagerummet. De sluttede af med “All for One (and Metal for Me)”, præcis som han havde sagt, de skulle. Det er hittet. Sangen der skal få dem til at svømme i penge. Det var ikke dem alle, der var vilde med, at lige den sang blev første single fra deres album. Hvad fanden ved de? Bandet er som eksotiske dyr, og han er deres domptør. De er farverige og fascinerende, men de har brug for en, der kontrollerer dem.

Det hele er klar, når bandet kommer af scenen. Ti flasker Jack Daniel’s. Et helt bord fyldt med streger af coke. Og groupies. Masser af groupies. Nu skal de fandeme feste.

“Jizzo! The Kinky King! Arnie! Beastman!”

The Man high fiver dem alle, efterhånden som de kommer ind i backstagerummet. Han har altid et nyt kælenavn til hver af dem efter en koncert. Sådan en tradition viser, at han er med. The Man kan ikke spille et instrument eller ramme en tone, om det så gjaldt hans liv, men som manager er han det femte medlem af bandet. De sparker røv på scenen. Han sparker røv på de glatte slipsedrenge fra pladeselskaberne og gør Mäntastic til det største band i verden. En dag. Det har han i hvert tilfælde lovet resten af bandet. De skal bare gøre, som han siger.

Sidst på aftenen er selv The Mans lager af coke sluppet op, og al Jack Daniel’s er drukket. The Beast er gået kold under et bord. De tre andre bandmedlemmer er forsvundet. Sikkert for at kneppe groupies. Sådan går det altid. Så er det The Man, der må finde dem næste morgen, ruske dem vågne og få dem læsset på tourbussen. Han kunne også vælte sig i groupies, hvis han ville, men han lader være, fordi bandets succes er så vigtig for ham. Uden ham ville de aldrig være kommet så langt. Uden hans slid ville “All for One (and Metal for Me)” aldrig være blevet spillet på MTV.

Ved resten af bandet overhovedet, hvor meget han ofrer for dem?

NU

“Okay. Så er vi enige. Mäntastic spiller til *Shout at the Eighties*.”

Det har ikke været nemt at få bandet på programmet. “All for One (and Metal for Me)” blev aldrig spillet mere end et par gange på MTV, og bandet gik i opløsning, inden de fik indspillet deres andet album. De er kun kommet på programmet, fordi Judas Priest aflyste. Det er der ingen grund til at fortælle. De er på programmet. Der er et stadion fyldt med fans, der elsker glam-metal. Nu skal de være stjerner.

Hans telefon ringer, så snart han forlader kontoret, der tilhører management-firmaet bag *Shout at the Eighties*. Det er hans chef. Selvfølgelig. Hvor gammel er den lille lort? Treogtyve? Alligevel tror han, at han skal lære The Man, hvordan man tjener penge i musikbranchen. Han var ikke engang født, dengang The Man skaffede Mäntastic en koncert som opvarmning for Ozzy *fucking* Osbourne. Han har tit tænkt på at sige op, men han har brug for jobbet. Brug for pengene og for at kunne fortælle folk, at han arbejder i musikbranchen.

Røret bliver smidt på i den anden ende. The Mans ører ringer stadigvæk efter skideballen. Budskabet var klart: skriv kontrakt med bands, der tjener kassen, eller find dig et nyt job. Mäntastic er hans sidste chance. Han er en gammel hund. For gammel til at lære nye tricks. Metal er det, han kender. *Shout at the Eighties* er nødt til at blive starten på Mäntastics store gennembrud.

Gennembruddet kommer kun på én måde: ved at bandet lytter til ham og gør, hvad han siger. Han er The Man. Manden der får tingene til at ske. Den sande leder af Mäntastic. Nu er det igen tid til, at han svinger pisken og får de eksotiske dyr i bandet til at lave deres kunster.

THE MAN

The Man – biperson og modpol

Som The Man er din rolle lidt anderledes end de andre spilleres. Du skal både spille din rolle som The Man og en række mindre biroller i løbet af scenariet. Når der kommer en scene, hvor du skal spille en mindre biperson, instruerer spillederen dig kort om biperens funktion i scenen. Meget af personligheden vil dog være op til dig.

I mange af scenariets scener vil du spille The Man. Som bandets manager har du to formål. At være en stor biperson med sin egen udvikling og at skabe modstand for rollerne, så der opstår et fællesskab i bandet om at være imod dig.

Rollen

Rollen som The Man er rollen som en forsmået martyr, der gerne vil være med i bandet, selvom han kun er manager. Han vil have, at medlemmerne af bandet retter ind og gør, som han siger, fordi han tror, at det er den eneste måde, at de kan få succes. Samtidig vil han gerne være med i deres fællesskab. Så længe de anerkender, hvor meget han har gjort for dem, og at han er bandets leder.

Modstander

All for One (and Metal for Me) er et scenarie om sammenhold. En af de måder, der bliver skabt sammenhold i bandet, er imod The Man. Det er din opgave langsomt at skrue op for The Man i løbet af scenariet, så han bliver mere og mere forhippet på, at det er ham, der er bandets leder, og at alle skal gøre, hvad han siger. Dermed har bandet en fælles fjende at samles imod. Det bliver endnu værre af, at det i løbet af scenariet bliver klart, at bandet ikke er på vej mod det store gennembrud, som The Man har lovet.

Som The Man skal du nok regne med at tabe scenariet, men det er op til dig, hvor meget sympati man skal have for The Man, når han taber. Er han diktator, der tromler de andre, mens han hyler over, hvor lidt de sætter pris på ham, eller er han en uselvsk figur, der kæmper for, at Mäntastic bryder igennem, men aldrig får nogen tak for det?

THE MAN

MÄNTASTIC

Mäntastic blev dannet i 1982 og udgav deres eneste album – med titlen *Mäntastic* – i 1984, da glam-metallen var på sit allerhøjeste, men også så småt var begyndt at blive udvandet. Bandet havde et mindre hit med sangen "All for One (and Metal for Me)", der blev spillet et par gange på MTV. De turnerede en del for at promovere deres album. Den største koncert, de spillede, var som opvarmning for Ozzy Osbourne i Milwaukee, hvor 20.000 mennesker headbangede til deres sange.

Alle medlemmerne af bandet var rejst til Los Angeles fra forskellige dele af USA for at jage drømmen om at blive stjerner. I L.A. blev de introduceret til hinanden af The Man, der senere blev deres manager. I bandets tidlige dage fandt de på, at alle skulle have cool og metal-agtige navne. Derfor hedder forsangeren King Purple, guitaristen Lord Arcon, bassisten The Jizzard og trommeslageren The Beast.

Det var endnu ikke blevet til det store gennembrud, da Mäntastic i 1985 gik i studiet for at indspille deres andet album, der havde arbejdstitlen *Bestiary*. Af uvisse årsager gik bandet dog fra hinanden inden albummet blev færdigt. Ingen af medlemmerne har gjort det store væsen af sig indenfor musikbranchen siden da.

Ifølge bandets pressemateriale i forbindelse med udgivelsen af *Mäntastic* er de inspireret af Judas Priest, Ozzy Osbourne og Mötley Crüe. Med deres egne ord, så handler sangene på albummet om "...at være ung og forelsket i livet og alle dets muligheder, men også om dybere mytologiske og okkulte temaer".

MÄNTASTIC

A SIDE

- 1: All for One (and Metal for Me)
- 2: Barbarian Queen
- 3: I Love to go Down
- 4: Slip into You
- 5: Fight Like Hell

B SIDE

- 6: Enter the Goddess
- 7: Take on the World
- 8: Creature of the Night
- 9: Lick My Action
- 10: This is Not a Ritual (Instrumental)

BANDET BESTOD AF:

King Purple: Den karismatiske og storskydende forsanger, der aldrig lader sandheden komme i vejen for en god historie.

Lord Arcon: Den mystiske og kunstneriske guitarist, der igen og igen forlader bandet i vrede, men altid kommer tilbage igen.

The Beast: Den vanvittige og fordrukne trommeslager, der lever mere og vildere end nogen anden.

The Jizzard: Den dameglade og charmerende bassist, der efterlader et spor af knuste hjerter og kønssydomme i sin jagt på den ægte kærlighed.

The Man: Den ambitiøse og dominerende manager, der ser sig selv som bandets sande leder.

OVERSIGT - SPILSTART

FØR SPILET

Varighed: 60 minutter

Alle spillere samlet

Jeg siger et par ord og viser en video.

Spillerne fordeles på baggrund af deres viden om metal.

ROLLER

King Purple: Den karismatiske og storskydende forsanger, der aldrig lader sandheden komme i vejen for en god historie.

Lord Arcon: Den mystiske og kunstneriske guitarist, der igen og igen forlader bandet i vrede, men altid kommer tilbage igen.

The Beast: Den vanvittige og fordrukne trommeslager, der lever mere og vildere end nogen anden.

The Jizzard: Den dameglade og charmerende bassist, der efterlader et spor af knuste hjerter og kønssygdomme i sin jagt på den ægte kærlighed.

The Man: Den ambitiøse og dominerende manager, der ser sig selv som bandets sande leder.

I SPILAKTET

Velkomst – snak om metal og vilde rockstjerne-historier

Præsentation af metal

Metals historie

- Uklar oprindelse i beskidt blues i 60'erne
- 1970: Black Sabbaths først album. Tungt og okkult. Metal fødes som genre.
- 1975: Judas Priest's første album. Opgør med blueslyden. Vredere og mere direkte.
- Ca. 1980: Glam-metal og Sunset Strip stilen. Flamboyant og poppet.
- Starten af firserne: Glam-metal bryder igennem. Mötley Crüe er et af verdens største bands.

- Midten til slutningen af firserne: Glam-metal bliver udvandet og mister langsomt sin popularitet.
- Starten af halvfemserne: Nirvana og grunge. Metal bliver kikset og set ned på.
- Omkring 2000: Kort opblomstring med nu metal og blandingen med hip hop.
- Nu: Niche opdelt i mindre niches. Man kan stadigvæk sælge mange plader.

Scenariets ikoner

- Ozzy Osbourne: Tidligere forsanger i Black Sabbath. Holder sig på toppen i firserne. Okkulte tekster. Den originale vildmand.
- Judas Priest: Hårdtslående men radiovenligt. Læder og nitter. Rob Halfords stemme kan knuse glas. I skabet til 1998, nu ude og et endnu større ikon for det.
- Mötley Crüe: Verdens mest berygtede band. Sprut, groupies og stoffer. Poppede sange, men provokerende attituder. Kæmpe sceneshow. Er blevet pæne nu.

Metal i scenariet

- Metal var stort.
- Metal var farligt.
- Metal var en livsstil.
- Metal var et fællesskab.
- Metal havde ingen selvironi.
- Metal var ikke særlig hårdt.

Fortæl om tema og stil – En sentimental feel good komedie om sammenhold og drømme

Fordel roller og tal eventuelt om køn

Snak roller igennem med spillerne

Præsentation af virkemidler

- To regler: Ingen forlader bandet før sidste akt. Det ender med en Mäntastic-koncert i L.A.
- Tre anvisninger: Sig ja. Giv plads. Prøv ikke at være sjov.

Opvarmning

Brug egne øvelser eller metal-moves.

OVERSIGT - 1. AKT

PROLOG

Fortællescene om dengang og nu.

Varighed: 10 -15 minutter

Dengang: Bandet varmer op for Ozzy. Hvad gør de bagefter?

Nu: Deres liv nu.

FØRSTE AKT

Mødet mellem deres drømme og den virkelige verden.

Varighed: 60-90 minutter.

Obligatoriske scener

Startscene: Det første møde – Bandet mødes ved tourbussen.

Slutscene: Opringning om koncerttidspunkt – De skal spille på det dårligste tidspunkt.

Valgfrie scener

Det gamle scenetøj – De prøver kostumer. De passer dårligt.

Første øver – Første gang de øver. Det går dårligt.

På bar i the middle of nowhere

- Mislykket forsøg på at samle damer op. Bipersoner: Yngre damer (Spilleleder og The Man)
- Damerne bagtaler dem på toilettet. Bipersoner: Yngre damer (Spilleleder og The Man)
- De får baren til at spille Mäntastic. Biperson: Bartender (Spilleleder)
- Nogle bonderøve vil slås. Bipersoner: Aggressive bonderøve (Spilleleder)

Den største fan – Hun vil gerne køre med i tourbussen. Biperson: Midaldrende kvindelig fan (The Man)

- Hun har knaldet en af dem i firserne.
- Hun spiller bandet ud imod hinanden.
- Hun vil være muse for en af dem.
- Hun skal hjem. Weekendens og firserne er slut.

Morgenmad med The Beast – En fra bandet har knaldet med en dame. The Beast laver morgenmad.

Biperson: Dame (Spilleleder eller The Man)

Aftenbøn – The Beasts døtre ringer og vil bede aftenbøn med ham. Bipersoner: The Beasts døtre (Spilleleder og The Man)

Kønssygdom – The Jizzard skal tjekkes for kønsvorter. Den er positiv. Biperson: Fordømmende læge (The Man).

Ordentlig musik – Snottede teenagere i pladebutik. De skal overtales til at købe metal. Biroller: Teenagedrenge (Spilleleder og The Man).

Flashback scener

Det første møde (1982) – Første møde nogensinde.

Lord Arcon vender tilbage (1983) – Han har forladt bandet. Nu vender han tilbage.

Den første demo (1983) – Vågner op i smadret lejlighed. Snakker om i går.

The Beast hos politiet (1983) – Han bliver udspurgt om en vild nat af en politibetjent. Biperson: Politimand (Spilleleder)

Diskussion af single (1984) – Hvad skal første single være?

Interview med DJ (1984) – Interview om deres nye album. Biperson: DJ (Spilleleder)

Opvarmning for Ozzy (1984) – Snak lige før de går på scenen.

OVERSIGT - 2. AKT

ANDEN AKT

Kontrasten mellem bandet og den lille soveby i Colorado.

Varighed: 60-90 minutter.

Obligatoriske scener

Startscene: Ankomsten til Clifton – The Man har arrangeret en koncert.

Slutscene: Koncert i Clifton – To dele. Før koncerten og efter koncerten. Den går dårligt.

Valgfrie scener

Konfrontation med Wendy – The Jizzard konfronterer sin fortid. Biperson: Wendy (The Man)

Middag hos Fru Jizzard – Snak om at slå sig ned og få børn. Biperson: The Jizzards mor (The Man)

Forsøg på at købe stoffer – Ung pusher tror de er undercover politifolk. Biperson: Pusher (Spilleleder eller The Man).

Diskussion af setliste – Hvilke numre skal de spille i Clifton?

The Man tilbyder The Beast stoffer – Måske kan det få ham til at spille bedre?

Autograf-signing uden publikum – Måske kommer der en fan til sidst. Potentiel biperson: Fan (Spilleleder).

Protester fra kristne – Salmesang og hjemmebag udenfor spillestedet. Bipersoner: Kristne (Spilleleder eller The Man).

Interview med uduelig journalist – Han udtaler navne forkert og tror ikke på deres gennembrud. Biperson: Journalist (Spilleleder)

The Man og pengene – Hans chef ringer og presser ham. Biperson: The Mans chef (Spilleleder)

Flashbacks

Videoptagelse: Problemer (1984) – Pladeselskabet har ikke leveret, det bandet ville have.

Videoptagelse: Forførelsen (1984) – The Jizzard og en danser der dater et andet bandmedlem.

Lord Arcon mister en groupie (1984) – Et andet bandmedlem afbryder hans snak om okkultisme.

Lord Arcon vender tilbage (igen) (1984) – Træk paralleller til andre gang han har forladt bandet.

King Purple bliver afvist i døren (1984) – Ozzys fødselsdag. Han kommer ikke ind. Biperson: Dørmand (Spilleleder eller The Man).

Mäntastics sammenbrud (1985) – Optagelserne af Bestiary. Det hele bryder sammen.

OVERSIGT - 3. AKT

TREDJE AKT

Koncerten kommer i fare, men bandet står sammen og løser problemet.

Varighed: 30-45 minutter.

Obligatoriske scener

Startscene: Bandet bliver droppet fra koncerten – Judas Priest kan alligevel, så der er ikke plads til dem. Biperson: Concert-promoter (Spilleleder).

Kampen for en genforeningskoncert

- De overbeviser en stjerne om, at de skal spille. Enten deres egen koncert eller som gæster til hans. Bipersoner: Rob Halford fra Judas Priest, Nikki Sixx fra Mötley Crüe eller Ozzy Osbourne (The Man eller Spilleleder).
- De crasher en koncert og spiller et nummer.
- De stabler deres egen koncert på benene et andet sted.

Afslutningsscene: Genforeningskoncerten – De sidste samtaler inden, de går på scenen. Feel good afslutning.

Samtaleemner

- Selve koncerten: Hvad skal de spille?
- The Man: Er han blevet fyret af bandet?
- Rollerne: Sidste chance for at sige noget bevinget.

Bipersoner (The Man eller Spilleleder)

- Wendy Spurrier: Vælger The Jizzard hende eller bandet?
- Ozzy Osbourne: Hvordan snakker han og King Purple?
- Fader McCarron: Får han hentet The Beast hjem?
- En knægt uden backstage-pass: Hjælper Lord Arcon ham til at blive?

SOUNDTRACK

INSPIRATION TIL SOUNDTRACK

Det tidlige metal

Black Sabbath – Black Sabbath (1970). Bedste nummer: "N.I.B."

Black Sabbath – Paranoid (1970). Bedste nummer: "Iron Man"

Black Sabbath – Vol. 4 (1972). Bedste nummer: "Supernaut"

Glam-metal i 80'erne

Van Halen – Van Halen (1978). Bedste nummer: "Ain't Talkin' 'bout Love"

Def Leppard – Pyromania (1983). Bedste nummer: "Photograph"

Quiet Riot – Metal Health (1983). Bedste nummer: "Cum on Feel the Noize"

Twisted Sister – Stay Hungry (1984). Bedste nummer: "We're Not Gonna Take It"

Ratt – Out of the Cellar (1984). Bedste nummer: "Round and Round"

Poison – Look What the Cat Dragged In (1986). Bedste nummer: "Talk Dirty to Me"

Cindarella – Night Songs (1986). Bedste nummer: "Nobody's Fool"

Bon Jovi – Slippery When Wet (1986). Bedste nummer: "You Give Love a Bad Name"

Def Leppard – Hysteria (1987). Bedste nummer: "Pour Some Sugar on Me"

Guns 'n' Roses – Appetite for Destruction (1987). Bedste nummer: "Welcome to the Jungle"

De tre ikoner

Ozzy Osbourne – The Blizzard of Ozz (1980). Bedste nummer: "Mr. Crowley"

Ozzy Osbourne – Bark at the Moon (1983). Bedste nummer: "Bark at the Moon"

Judas Priest – British Steel (1980). Bedste nummer: "Metal Gods"

Judas Priest – Screaming for Vengeance (1982). Bedste nummer: "You've Got Another Thing Comin'"

Mötley Crüe – Shout at the Devil (1983). Bedste nummer: "Shout at the Devil"

Mötley Crüe – Theater of Pain (1985). Bedste nummer: "Smokin' in the Boy's Room"

Mötley Crüe – Girls, Girls, Girls (1987). Bedste nummer: "Girls, Girls, Girls"

TRACKLISTE

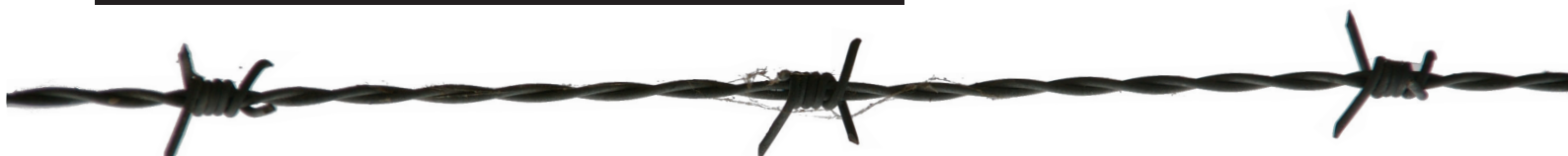
MÄNTASTIC

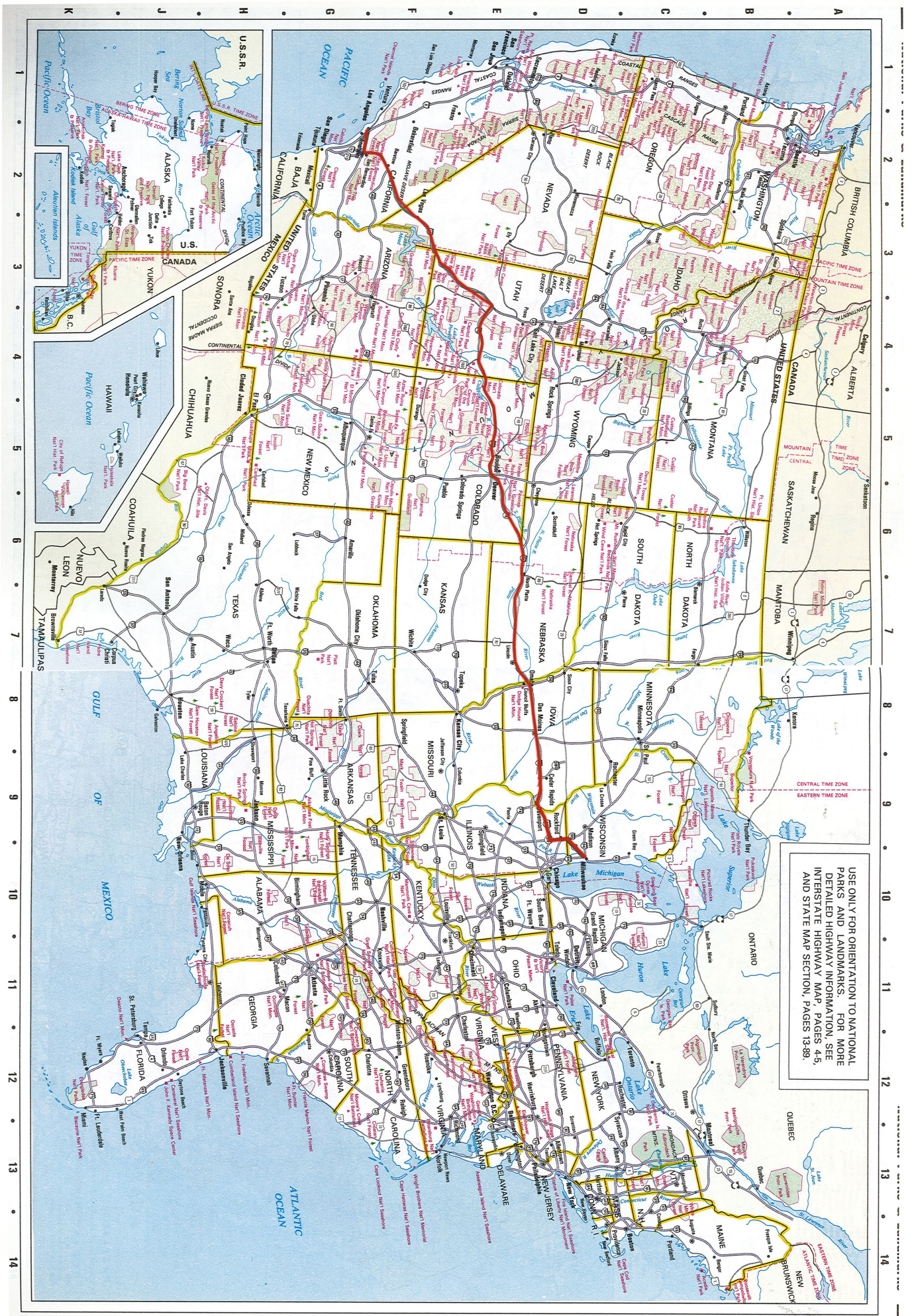
A SIDE

- 1: All for One (and Metal for Me)
- 2: Barbarian Queen
- 3: I Love to go Down
- 4: Slip into You
- 5: Fight Like Hell

B SIDE

- 6: Enter the Goddess
- 7: Take on the World
- 8: Creature of the Night
- 9: Lick My Action
- 10: This is Not a Ritual (Instrumental)

USE ONLY FOR ORIENTATION TO NATIONAL PARKS AND LANDMARKS. FOR MORE DETAILED HIGHWAY INFORMATION, SEE INTERSTATE HIGHWAY MAP, PAGES 4-5, AND STATE MAP SECTION, PAGES 13-89.